

היה

טוב שיש משתמש טוב
ויום האות מיום האור

קלארק יאל



כשהלב בוכה

ביצוע: שרית חדד
מילים: יוסי גיספן
לחן: שמואל אלבז

כשהלב בוכה רק אלוקים שומע
הכאב צולה מתוך הנשמה
אדם נופל לפני שהוא שוקע
בתפילה קטנה חותך את הדממה.

שמע ישראל אלוקי אתה הכל יכול
נתת לי את חיי נתת לי הכל
בעיני דמעה הלב בוכה בשקט
וכשהלב שותק הנשמה זועקת.
שמע ישראל אלוקי עכשיו אני לבד
חזק אותי אלוקי עשה שלא אפחד
הכאב גדול ואין לאן לברוח
עשה שיגמר כי לא נותר בי כח.

כשהלב בוכה הזמן צומד מלכת
האדם רואה את כל חיי פתאום
אל הלא נודע הוא לא רוצה ללכת
לאלוקיו קורא על סף תהום.

באדיבותו של יוסי גיספאן ומודים לו.

תוכן העניינים

325	קווים לדמותו
337	משפחה
363	רבנים ומורים
381	חברים
415	טקס הכנסת ספר תורה לע"נ אריאל ז"ל
425	תרומת איבריו של אריאל

"אך טוב וחסד רדפוני כל ימי חיי..."
(תהילים פרק כ"ג פסוק ו')

"רודף צדקה וחסד..."
(משלי פרק כ"א פסוק כ "א)

"יהי נא חסדך לנחמני..."
(תהילים קי"ט פסוק ע"ו)

"גומל נכסו איש חסד"
(משלי י"א פסוק י"ז)

אריאל טובי ז"ל

"היה איש ודאו: איננו עוד. קודם זמנו מת האיש הזה.
ושירת חייו באמצע נפסקה...וגדול מאוד. מאוד הכאב וצר מאוד".
ח.ג. ביאליק

קווים לדמותו

עולם חסד ייבנה

אריאל נולד בכ' טבת תש"ך (17.1.90), כצעיר מבין חמשת הילדים להוריו רפאל ויונה טובי, שיבדלו לחיים ארוכים. מסכת חייו היתה רצופה מעשי חסד עם הבריות, והוא היה תמיד ראשון לדבר מצוה. כבר כעולל רך לימים ניכר באריאל שחוט של חסד משוך על קלסתרוננו, ולא ייפלא מעניינו הדבר, כי כבר בלידתו עשה את מעשה החסד הראשון בבחינת: "עולם חסד ייבנה" (תהלים פט', ג'), והיה זה רק טבעי שאת מסכת חייו הוא חתם בזכות החלטה אמיצה של הוריו עם מעשה חסד אחרון.



"אריאל טובי חסד" (המופץ ליתחן...)
(תהלים פט' כ"ג פסוק א')

קווים לדמותו

עם לידתו זכה אריאל לעשות מעשה של חסד אמיתי, בכך שזיכה חבר קרוב של האב, ר' יעקב מרגי (כיום ח"כ מטעם ש"ס), שבאותה עת טרם זכה לילדים משלו, להיות הסנדק בעת שנכנס בבריתו של אברהם אבינו. עם פטירתו של אריאל בטרם עת, והוא בן יז' שנים, עשה בעצמו ובגופו את החסד האחרון, כאשר איבריו נתרמו להשתלה בגופם של תולים אשר היו בסכנת חיים מיידית, ובזכות מעשה חסד זה ניצלו חייהם של ארבעה אנשים. הוריו היטיבו לדעת כי כך יאה היה לנהוג, וכך היה רצונו של אריאל לתרום ולהציל חיים. אביו רפאל יבל"א, הפליא לבטא את תחושתו העילאית בעקבות תרומת האיברים: "לאחר התלונות והתייעצות עם הרב מרדכי אל"חזק, הבנו שזה הדבר הנכון לעשות, חמישה אנשים חיים בזכותו של אריאל, הבן עוד חי!"



"כי אמרתי עולם חסד יבנה..."
(תהילים פרק פ"ט פסוק ג')

ילד אציל נפש ובעל שאר רוח

את ימי ילדותו בילה אריאל ב"גן אברהם", טרום חובה אצל הגננת יפה, וגן חובה אצל הגננת ברית. כבר אז ניבטו באריאל תכונות של ילד אציל נפש, בעל שאר רוח ולהט לעזור לזולת.

בין זיכרונותיו מאותם ימים, נמצא מכתבה של הגננת ברית עמיר מתאריך 15.11.95, המעידה כאלף עדים נאמנים על דמותו של אריאל הילד: "התנהגות יפה וחניכת חבר עולה חדש בעזרה והסבר את המתרחש פון". אריאל קיבל את האורח בסבר פנים יפות, ולא חסך כל מאמץ על מנת לסייע לו להיקלט בחברת עמיתיו הילדים, ולהתערוך מוכחו הגן.

קווים לדמותו

בעל מידות טובות ודרך ארץ

את לימודיו היסודיים סיים אריאל בביה"ס "נתיב אליהו" בנתיבות בין השנים תשנ"ז–תשס"ב, במהלכן התגלה כתלמיד חרוץ ושקדן, בעל מידות טובות ודרך ארץ. הוא התבלט כילד חביב ונעים הליכות, שחבריו חיפשו את קרבתו תמיד, והמורות העריצו את אישיותו המיוחדת.

מתוך אבני הדרך בלימודיו היסודיים, מצאנו אמרי שפר של מורותיו המלמדות על דמותו של הנער אריאל. המורה המזכירה בכיתות א'-ב', **אסתר נגר**, קבעה אבחנה נחרצת:

"תלמיד חרוץ ומצטיין".

המחנכת בכיתות ג'-ד' **מרים דמרי** כתבה על אריאל כהאי לישנא: **"מצטיין, בעל מידות טובות, דרך ארץ ואצילות מיוחדת"**, ואילו המחנכת בכיתות ה'-ו', **סיגלית שמואל**, היטיבה להתנסח בלשון פיוטית משהו: **"מצטיין בלימודים ובהליכות, – בחוכמתך ובתבונתך עשית לך היל' !!!"**.

כבר משחר געוריו הוכר אריאל ע"י המוסדות החינוכיים כתלמיד מחונן, ובעל יכולת למידה יוצאת דופן בתחומי לימוד רבים. אריאל היה תלמיד סקרן מאוד, אוהב ספר ובעל נטייה חקרנית בלימודיו. על רקע הישגיו הלימודיים ורמתו האינטלקטואלית הגבוהה, הוא למד בנוסף ללימודיו הסדירים בביה"ס היסודי גם ביום העשרה מידי שבוע במכללת ספיר, במסגרת לילדים מחוננים בכיתות ה'-ו', והיטיב להשתלב במוסד האקדמי.





מוריו צפו לו עתיד מזהיר כעילוי, ובסביבתו הקרובה יודעים לספר כי מעולם לא דבק בו חטא היוהרה. הוא התבלט בעממיותו ונחשב לילד פשוט ונעים הליכות שאינו תר אחר גיגונים של כבוד ויוקרה, חרף הצטיינותו בלימודים והיותו מושא להערצה בקרב התלמידים. אריאל התחנך בבית הוריו על ברכי תורה ומורשת אבות, המקדשים ערכים של דרך ארץ וערבות הדדית, לצד שקידה על שיפור המידות וקיום מצוות.

שירת חייו

כבר בילדותו הייתה לאריאל אהבה גדולה למוסיקה. המוסיקה היא שפה אוניברסאלית, המחברת אנשים מתרבויות ומגלויות שונות להרמוניה של תווים וצלילים, ואריאל נשבה בקסמיה של המוסיקה הקלאסית והיצירה העממית. משך שנים רבות השתתף אריאל בחוג לאורגנית שהתקיים במתנ"ס בנתיבות, והפליא לנגן ולפרוט על נימי הלב בעוצמת ההשראה המוסיקאלית.



קווים לדמותו



פטריוט מקומי – אוהב האדם, העם והארץ

אריאל, כבר אמרנו, הוא איש של חסד. הוא היה בעל דחף כמעט בלתי נשלט לתת מעצמו ולסייע לאחרים, כך שגם בביה"ס היסודי באה נטייתו זו לידי ביטוי ביתר שאת וביתר עוז. אריאל היה מסייע לתלמידים חלשים בלימודים ובהכנת שיעורי הבית. הוא היה נדרך לכל משימה או בקשה שהטילו עליו מוריו. הוא היה בעל נפש אצילית ורגישה עד כדי כך, שבתום יום הלימודים היה דואג שכל הכיסאות יהיו על השולחנות, בכדי להקל על עובדת הניקיון שאותה כלל לא הכיר.

על רקע אורח החיים הדתי שסיגל לעצמו, והערכים עליהם גדל ולאורם התחנך, בחר אריאל להמשיך את לימודיו התיכוניים בישיבת בני-עקיבא בנתיבות. אריאל אהב מאוד את העיר נתיבות ככור ההיתוך בה עוצבה אישיותו, בין רחובותיה השתובב, ובנפתולי דרכיה למד, שיחק והשתעשע עם חבריו. למרות שהוא היה מתקבל בנקל למוסדות חינוך יוקרתיים בכרך הגדול, הוא בחר להמשיך ללמוד בישיבת בני-עקיבא בנתיבות, שהיתה בחיתוליה. הוא היה בעל משנה סדורה והשקפת עולם יציבה, הרואה בערכי תנועת בני-עקיבא של "תורה ועבודה", המיוסדים על אדני אהבת האדם, העם והארץ, את תמצית חזון חייו.





קווים לדמותו

מוקיר רבנו

אריאל נתחבב עוד מהרה על ציבור המורים, המחנכים והרבנים, בזכות התמדתו בלימודים, מידותיו הטובות והיותו בעל תודעה דתית גבוהה מאוד, ובעל אוריינטציה של מעורבות חברתית וקהילתית, לרבות פעילות ומעורבות בנעשה בין כתלי ביה"ס. מבין דפי הזכרונות ניתן היה להבחין ברבותיו המשרטטים קווים לדמותו ולאישיותו של אריאל, בחייו ובעת לימודיו בישיבה.

הרב חג'בי יפת, שחינך את אריאל בכיתות ז'-ח', כתב לו בתעודת ההערכה דברים מאלפים: **"בעל הבנה מהירה ומחשבה עמוקה, שאלותיך מחכימות ומסיפות נופך לשיעור"**.



הרב יעקב ראשי, מחנכו של אריאל בכיתה ט', נתן בו עדות: **"ניחנת בכשרונות רבים ומיוחדים לימודית וחברתית"**.

הרב אסף, שלימד את אריאל בכיתה י', הוסיף משלו: **"הינך ברוך כשרונות, דמת הדיון איתך טובה ומעשירה, השתתפותך משכיחה את השיעור"**.



הרב נטף, שלימד את אריאל בשנת פטירתו, כתב עליו:

"בזמן הקצר קיבלתי התרשמות ראשונית של תלמיד מיוחד ובעל יכולות מרשימות ויוצאות דופן".

גם בישיבה אריאל זכה לשבחים רבים על התמדתו ושקידתו בלימודים, אבל הוא זכה להערכה גדולה הן בקרב התלמידים והן בקרב המורים הרבנים, בזכות ה"אדם" שבו, ובזכות מעלותיו התרומיות כאיש של חסד ונתינה, כאדם רגיש, כחבר אמיתי וכירא שמים.

ואהבת לרעך כמוך

במהלך חופשת הקיץ בסיום כיתה ט', שהה אריאל בביתו"ס למצויינים בירושלים במסגרת קייטנת נוער שוחר מדע, ובמסגרת זאת גילה יכולת נדירה להתחבר לאנשים ולהיחשף להיכרות עם תלמידים מכל רחבי הארץ, לצד סיפוק ייצר הסקרנות שלו ללמוד ולשנן, לדעת ולחקור עולמות חדשים.



"דוד צדקה וחסד..."
(fen' פרק כ"א פסוק כ"א)

אריאל היה בעל מודעות ומעורבות קהילתית גבוהה במיוחד, ובעל נכונות בלתי מסוייגת לתרום ולהתנדב, לסייע ולעזור לאחרים, ללא גבול, בלי תנאי ושלא על מנת לקבל תמורה או פרס. אריאל היה פעיל ומתנדב בארגונים ציבוריים ווולונטריים לרווחת הקהילה בנתיבות. הוא היה חניך ופעיל בסניף של תנועת בני-עקיבא בנתיבות.

הוא התנדב בקביעות למשמר האזרחי, במסגרתה ביצע פעולות אבטחה ופעילות מבצעית בשיתוף עם המשטרה. הוא התנדב בגמ"ח לנצרכים מידי יום חמישי בשבוע, עד השעות הקטנות של הלילה.

"האבא" – בעל העצות – היה אחד מהכינויים השגורים שזכה להם אריאל מפי חלק מחבריו, וזאת על רקע התמסרותו בכל נימי נפשו לקידוש ערך החברות. אריאל היה חבר אמיתי, שאהב מאוד לעזור לכל חבריו וידידיו בכל מה שעלה בידו, הן מבחינה חומרית ונפשית והן מבחינה לימודית, תוך שהוא משיא עצה טובה, מורה ומנחה, תומך וסועד. את הכל הוא עשה מתוך תובנת חייו, שגשענה על סובלנות וערכות הדדית בבחינת: "כל ישראל ערבים זה לזה", ועל יסוד תורתו של ר' עקיבא: "ואהבת לדעך כמוך".

אריאל היה פעיל ומקובל בחברה, בעל השקפת עולם ערכית, סלד מיצר הגאווה, הפנה עורף לחנפנות ולמשוא הפנים והתרחק מדברי שקר. הוא היה בעל טבר פנים יפות, בעל בושות פנים, חף מגילויי כעס וגאווה ואהב אנשים שפיהם וליבם שווים, וכך נהג בעצמו.

כיבוד אב ואם

אריאל אהב מאוד את משפחתו החמה, האוהבת והמאוחדת. הוא הוקיר את אחיו הגדולים וכיבד את הוריו. הוא נהג לעזור בבית בכל אשר התבקש, ו"התנדב" לכל משימה ושליחות משפחתית, מתוך רצון לסייע ולהקל, ללא טרזניה או התרסה.



אהבתו המיוחדת לילדים בלטה במיוחד, כאשר בעת ביקורי אחיו בבית הוריו, הוא שמח לשמור על אחייניותיו, ולהשתעשע עימן מתוך אהבה גדולה.



קולות לדמויות



אבד חסיד מן הארץ

פטירתו בטרם עת בנסיבות טרגיות הכתה בבני משפחתו בתדהמה, והותירה חלל כבד בליבם, כשהם מיוסרים מתחושת האובדן, מתבוססים בעוצמת הכאב ונותקשים לקלוט את פשר האבידה.

מוריו, חבריו, קרוביו, מכריו וידידיו, ואפילו אנשים שכלל לא הכירוהו אבל זכו לשמוע על פועלו, קוננו בבכי נהי תמרורים על הליכתו בטרם עת כשהוא בן י"ז שנים בלבד, ביום כ' באלול תשס"ז.



חבל על דאבדיו ולא משתכחין – יהי זכרו ברוך.



משפחה



געגועים לאהוב נפשי

יש את תמונותיו הכובשות את לב מכריו ,
ישנם גם מעשיו וזיכרונותיו, לבד ממנו הכל קיים ,
זיכרון החיוך המבויש הנסוך על פניו ,
מרוב געגועי זולגות עיניי דמעות כנחל הנשפך לים ,
אינני חפץ בזיכרונות וגעגועים ,
אלא רק את בני אריאל חי וקיים .

אבא





הלהורים

על מה ולמה לא יראה עוד רקיע שמים

נצנוץ כוכבים ואור החמה

האם בגלל רגע אכזר פסקה מלפעום

נשמה כה צעירה זכה ואהובה.

אמרו לי מלאכי השרת בשל מה ומדוע

גזרה חכמתו יתברך את הגזרה,

אמרו לי כוכבי הרקיע

מה יהיה על חיינו הדואבים

וכיצד נלקחה נשמה צעירה,

מדוע ולמה נלקח מאיתנו בנו יקירנו

מחמד עיננו אריאל נ"ע

שנפשו כה אהבה.

אבא

אריאל בני יקירי...

בכי אלול תשס"ח פקד אותנו אסון נורא. נורא מכל.
כשנתיים חלפו מאז השמועה הרעה והקשה אשר זעזעה את כולנו,
אירוע טרגי אשר לא אשכח כל חיי. אריאל אהובי ויקירי, בני בן
הזקונים מחמשת בני, עלה לגנזי מרומים וטרם מלאו לו י"ז שנים.
ילד עם נשמה יתרה של חסד ונתינה בכל רמ"ח אבריו. עלייתו
בסערה השמימה הכתה בתדהמה וזעזעה את לב כל משפחתו,
אוהביו, חבריו וכל מוקירי זכרו. כולם בכו בכי תמרורים על הליכתו
מאיתנו בטרם עת. ילדי ילד צדיק עליו השלום, ונותרתי חסרה
מאוד אותו. אין לי מספיק מלים לתאר את מערבולת התחושות
והמאבקים שהנני עוברת יום יום מאז היום המר והנמר .
את עוצמת הכאב בלב במשך כל שעות היממה, תוכל להבין רק
מי שחוותה אובדנו של בן אהוב ויקר, ולעכל את גודל האבידה.
בכל צעד ושעל שלי נזכרת אני בחסרוננו של בני אריאל נ"ע.
בעת ליל בלכתי לישון, זועקת אני מרה על הסתלקותו של בני והוא
נער, נער מופלא. את פניו המאירות לי פנים בחיוך מבוש האופייני
לו אשר מחייה את נפשי, את הנשיקות שקיבלתי ממנו בטרם אלך
לישון, את עזרתו הרבה בבית ובמיוחד בדברים הטכניים שבהם
התקשיתי ובמיוחד במחשב.

בכל מפגש או אירוע משפחתי, תמיד היה הראשון לעזור
שהדברים יתנהלו מעל מי מנוחות.

מעט שעמד על דעתו השתדל לקנות מתנות לכל אחד מבני
המשפחה, הן לימי הולדת, והן לכל אירוע משמח אחר בהתאם

למקבל השי, ובצירוף ברכה מתאימה. לקראת חג הסוכות היה עוזר בהורדת סכך מעצי הדקל שבבית סבו וסבתו, בבניית הסוכה ובכל דבר של מצווה. כל דבר עשה במסירות ובאהבה מבלי להתלונן על קושי כל שהוא.

אלו מעט מפעולותיו רק כדי להמחיש את המציאות הנפלאה ואת גודל אישיותו המדהימה. אומנם זכיתי להימצא במחיצתו שנים מעטות, אך מהם אפשר ללמוד שיש חשיבות לאיכות ולא לכמות. מעשיו הטובים היו גם למען הכלל. בני אריאל נ"ע כפי שכולם הכירוהו ניהן בשכל טוב ומחונן - ומעל הכול בעל ערכים ומידות טובות שספג וינק ממשפחתו.

עזרתו לחברים בכל תחום הייתה ידועה לכל, הפעילות ההתנדבותית שלו הייתה במישורים שונים, הן במשמר אזרחי, הן בגמ"ח ועוד. מעלה מיוחדת הייתה לו - שמירת הפה, כי עשה כל מאמץ לא לדבר ולא לשמוע לשון הרע, וכל מעשיו היו בסתר.

התכונה שהכי בלטה באישיותו הייתה לתת ולעזור לכל מי שנזקק, ולאהוב כל אדם.

בכתבי שורות אלו, צפים ועולים עוד זיכרונות ויש עוד מה לכתוב, אך אותם אצפון בליבי כזיכרונות מתוקים מחייו של בני.



ההתמודדות היום יומית בשל הכאב על האובדן הגדול שאינו מרפה,
עם הזיכרונות והגעגועים שנעשים קשים יותר ויותר, אך ציון מעלותיו
של בני הם נחלתנו, ואם ניישם את חלקם באורחות חייו והיה זה שכרו
ושכרנו.

סיכום חייו של בני אהוב נפשי אריאל נ"ע הם מסכת שלמה של חסד,
אך גם את חייו סיים בחסד בכך שאבריו נתרמו להצלת אחרים.

תמיהה אני איך בני היקר אריאל עליו השלום מצא זמן לכל מעשי
החסד הרבים וטרם מלאו לו י"ז שנים, כל חייו מלאים מצוות כרימון,
אין זאת אלא הוא מאותם צדיקים אשר חייהם מעל הטבע.

זיכרוןך יישאר זקוק לעד בליבי
אודה לך ומתגעגעת -

אביא





מילות פרידה וגעגוע.

בני יקירי, אריאל שלי

חסרונך החשיך את יומי, והסתלקותך בטרם עת בקיצור שנים
פצעה את נשמותי, ויערה חלל עמוק בליבי.

פרישתי המוקדמות לגמלאות, הייתה בשבילי הזדמנות פז ללוותך
מאז גן החובה ועד לאותו יום מר וגמלה.

לחונת איתך את כל אותם הרגעים של שמחה אושר והצלחה שהיו מנת חלקך, הן
הפעילויות בגן, דברי השבח באסיפות החורים והחוויות בטיולים במסגרת ב"ס או
במסגרת המשפחתית. אני עוד זוכר איך אהבת מגיל 5 כבר לשהות בבתי מלון, וגם
זכו הם לבינוי הידוע שלך "הבית החדש". יש לעיין כי חוויותי איתך היו ייחודיות, ולא
זכיתי בדוגמתן עם שאר אחיך, כי הייתי עסוק בנשיאת עול הפרנסה.

שהייתי במחיצתך ולקחתי חלק פעיל בחייך הקצרים, יותר מאשר עם כל שאר אחיך גם
יחד. כל עיסוקי היומיומיים, מההשכמה בבוקר ועד לשעת השינה, היו בעיקר סביבך
ולמילוי צרכיך ורווחתך, ועל כך תודתי ליושב במרזמים, ואין ספק בליבי שבחוכמתו
יתברך התגלגלו כך הרברים.

לא אסתיר כי היו בינינו אי הסכמות וחילוקי דעות בעת הגיעך לגיל הבגרות על קשייו
וקושייתיו, אך לרגע לא היה ספק בליבי לגבי עוצמת האהבה וההערכה ההדדית
ששררה בינינו. אוכל רק לומר בלב שלם ובבטחון רב בה' יתברך, כי כל מעשיי היו
לטיפוחך והצלחתך. אני יכול להעיד כי התנהלות חייך היתה לי לאושר ולגאווה על
שהיית כפי שאתה.

מעשי החסד הרבים שלך, אשר ידעתי ואשר התוודעתי אליהם לאחר הסתלקותך,
ענוותנותך והכבוד שרחשת לזולתך, הם וודאי יעמדו לפני שוכן מרזמים, ותמצא
מנוחת שאננים, ובעגלא ובזמן קריב נזכה לראותך בתחיית המתים.

אבא



אריאל נכדי היקר !

אני מתגעגעת לראייתך

עצוב לי מאז שהלכת מאיתנו

מחכה עדיין לביקורך בדרכך חזרה

מבית הספר או מהתפילה

מתפללת שהאל ישמור עליך

איהבת
סבתא



"כפי טוב חסד הצילתי"
(החולץ ק"מ פסוק כ"א)



הגיגי כאב וגעגועים

אריאל בני בן הזקונים מחמשת האחים,
הלכת ממני בקיצור שנים.

את סוד מחשבותיך לקחת איתך לגן עדנים,
פרט לך יודע זאת רק היושב במרומים.
בדרך האחרונה ליווך קרובים ורחוקים,
מוריך, ידידיך וחברים כואבים .

אני ואמך, אחיך, גיסותיך ואחייניותיך ההמומים,
רגלינו כבדות , עינינו דומעות,
ואנו ממאנים להיפרד ממך לעולמים .

ספרו לך רבנים גדולים, מוריך ואחיך הדואבים .
הגריל לעשות הרה"ג יששכר מאיר,
כשביקש מהציבור לקרוא עימו מספר פרקי תהלים .

נכבה נרי אשר סביבו הפיץ שמחה וחיוכים .
מלאכי שלום ודאי נשאוך על כפיים לשמי מרומים.
בטרם פרידתנו התפללנו שתשכב לך במנוחות שאננים.
בין בכי להרהורים חולפים להם הימים .
בין דמעות לגעגועים חושב אני איך יחלפו השנים .
בביקוריי בישיבה או בחולפי ליד הסניף,
לבי נצבט ופניי נוגים.
בתוך שגרת החיים את כאב חסרונך קשה לי להפנים.
מי ייתן ותמצא עם אבותיך מנוחת עולמים,
ובעדנו תתפלל לריפוי מכאובים.
אנו מייחלים ומצפים לבוא הגואל,
כשאותך נפגוש בתחיית המתים .

- אבא -



אוי אלי

עבורי תישאר תמיד האח הקטן, עם התלתלים השופעים, הצחוק המתגלגל, היחיד ש"מעז" לבוא להשתולל איתי במיטה גם כשאני חוזר עייף ומותש מהצבא ורוצה רק לישון.

האח שתמיד שמח לעזור, ולא שוכח אף פעם לברך ולקנות מתנה לכל אירוע חגיגי במשפחה. לא אשכח איך בתור ילד קטן טרחת לכתוב ברכה מודפסת ומעוצבת במחשב לכבוד האירוסין שלי, ו"שיגעת" את אבא שילך אתך לקנות מתנות מיוחדות ממך לחתונה שלי ושל ענבל.

רק לאחר הפרידה הכואבת והפתאומית ממך למדתי להכיר, שהילד הרגיש והחכם במיוחד שאהבתי, הפך ממש בלי שארגיש לנער צעיר בעל מחשבה עצמאית ומקורית, תפיסת עולם מגובשת והמון אהבה לזולת ורצון עז לעזור לאחרים.

כאשר אני חושב עליך כאח שזכרתי וכאדם שלמדתי להכיר רק לאחר מעשה, אני נזכר בדברי הרב סולובייצ'יק בספרו "דברי הגות והערכה" שנאמרו ברמה הכללית על האדם באשר הוא, ונראה כאילו נכתבו במיוחד עבורך:

" לכל יחיד סגולה משלו יקרת המציאות, שאינה נודעת לזולתו.

לכל איש בשורה ייחודית להעבירה, צבע מיוחד להוסיפו למגוון הקהילה. אדם בודד המצטרף לקהילה מוסיף מימד חדש לתודעה הציבורית, תרומה בלעדית משלו. הוא מעשיר את הציבור מבחינה קיומית, ואין לו תמורה.

היהדות התבוננה תמיד ביחיד משל היה עולם קטן. עם מותו של היחיד כלה ועבר עולם קטן זה, נפער חלל שאיש זולתו לא יוכל למלאו. האדם הוא זה אף זה. הוא הוויה יחידה, בודדה, שאינה משתייכת לשום קבוצה חברתית בנויה וערוכה. הוא גם יצור

העומד בזיקה כלפי ה"אתה", המתקיים בשיתוף עם האחר .
לאמיתו של דבר, גדלות האדם משתקפת בסתירה הפנימית שנקרבו,
בטבעו הדיאלקטי, בהיותו יחיד ובלתי קשור באיש, עם התייחסותו
ל"אתה" והשתייכותו למבנה הקהילתי .

קשה עליו הפרידה ממך אחי היקר, ומבקש אני מחילה וסליחה שלא
הייתי שם עבורך כאשר היית זקוק לי. צר לי שהחמצתי את ההזדמנות
להכיר אותך לעומק כאדם בוגר, שאיגד בתוכו אינדיבידואליזם ומצוינות
אישית, עם רגישות בלתי רגילה לאחר. אני חושב עליך המון ולא מפסיק
להתגעגע..

כל כך הרבה דברים יש לי לומר לך ולשתף אותך בהם, אך כנראה שהם
יישארו לעד ביני לבין עצמי..

בדרך העולם אדם משאיר אחריו את ילדיו ומשפחתו שימשיכו את שמו
ואת מורשתו, אתה לא זכית להעמיד צאצאים, אך מעשי החסד הרבים
שעשית בחייך הקצרים הם המורשת המכובדת שאתה משאיר אחרך,
ובע"ה נזכה אנחנו, משפחתך, חבריך וכל מוקירי זכרך להמשיך בדרכך זו

תהיה נשמתך היקרה צרורה בצרור החיים

אחיך האוהב
ברק



אתים





אריאל !

אומרים שהזמן מקהה את הכאב , אך למעשה לא הזמן הוא שמקהה את הכאב , אלא היעדרו , שכן רק ההתעסקות השוטפת היום יומית היא זו שאינה מאפשרת לטבוע ביגון ובצער העמוק שנלווה לפטירתך בטרם עת .

אריאלוש , יש כל כך הרבה דברים שרציתי לומר לך , כ"כ הרבה חוויות שרציתי לחוות איתך וכ"כ הרבה שמחות שרציתי לחגוג איתך , אך מסיבות הנשגבות מבינתי דבר מכל אלה כבר לא יקרה .

אחי היקר , כולי תקווה כי השלווה תהא מנת חלקך במרומים , וכי גמילות החסדים שעשית בחיך ואף זו שנעשתה במותך הקנו לך את חיי העולם הבא . ועליך נכון לומר : " אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי , ושבתי בבית ה' לאורך ימים " .

אכן , רק טו"ב שנים של רדיפת חסד הוקנו לך , אך לאחריהם תזכה לשבת בבית ה' לאורך ימים .

אין קץ לגעגועינו

אחיך כפיר,

שלי והבנות





דברי אחיו כפיר שחלקם נחרטו על המצבה

הפרח הצעיר בבנים .
נחפז שליחותו להשלים .
לשורר בפני שוכן שזקים .
וישלוז נזמזה להורים .
מלחמתהלך בארצות הזזיים .

לשכון בין מלאכים .
תקונן בבכי תמרורים .
לעסוק בגמילות זוסדים .
כקהל עדרת קדושים .

לעד ולעולמי עולמים .
מידי האל היושב במרומים .

אריאל אזזינו מזמדד ליכנו
רך בשנים ברוך כשרונים
ילד מלאך מאיתנו הלך
אל מלא רזומים ירפא מכאובים
לא ירא מרוע הגזירה

להור עיניים עלה לשמיים
וכל העדה בקול מספרד ויללה
בזזיו ובמותו הקדיש מעצמו
ילוהו זוסדיו למשכנות אדוניו

זכרו יהא זקוק בליבנו
לנשמתו היגעה תבוא השלוה



אריאל...

לא רציתי שיצא ספר לזכרך
בלי שיהיו שם כמה מילים שלי עליך-אליך,
אבל לכתוב עליך אחי הקטן עושה אותי מבולבל,
כי אני צריך לחשוב עליך במונחים של ז"ל
מאז הסתלקותך היה לי נוח לחשוב
שאני עוד יראה אותך ממש בקרוב
שפשוט זה עדיין לא הסתדר לנו
שניפגש ונהיה יחד רק שנינו



אבל ברגעים אלו מול מסך המחשב הבוהק

האמת זועקת והלב כמעט מתפרק

אתה אינך איתנו עוד

ועם זה צריך ללמוד לחיות

אני זוכר את השיחות שלנו בטלפון הארוכות

על משחקי מחשב, סרטים ותוכנות מסובכות

זה תמיד היה החוט המקשר בינינו

כששאר האחים לא הבינו על מה דיברנו



אנחנו דומים בהמון מובנים

כך חשבתי עד לפני כמה חודשים

אך עם הזמן שעובר מאז לכתך

אני מבין עד כמה היית מיוחד ושאין כמותך

והחברים שזכו להיות יותר בקרבתך

צר לי כי לא זכתה בימי היקרה ליאור

להכיר את הדוד האוהב יותר מקרוב

צר לי על הרבה דברים אחי היקר

אך יחד עם זאת אני מאושר

אני שמח שחיית חיים מלאים ככל שיכלת

אני גאה בך על כל המאבקים שעברת



על כל ההצלחות בכל התחומים

על העזרה לכל החברים

הפסקתי לשאול שאלות שאין להם מענה

פשוט לזכור את כל הטוב שלך בלב גואה

כי האמת היא שנסתרות דרכי האל

ולי נשאר רק לעצור מדי פעם ולהתפלל.

אהבתי אותך אחי אריאל

תמיד אוהב..

לעולם לא אשכח אותך

יפה גבוה ביישן וגאה

אושרי



"בן 17"

ביצוע: שלמה ארצי ובן ארצי
כתב והלחין: בן ארצי

אין לך אפילו נעורים
שלא לדבר על חברים
כשעכשיו אתה עובר עם אבא
את משבר גיל הארבעים
עזבת את בית ספר
בשקראת בתוך ספר
שזה לא החיים
אז ירדת לבלים

התבלבלת, זה לא הגיל שלך
מה אתה עושה בבוקר בשכולם לומדים
התבגרת, וכל כך מהר
זהם אומרים שלא תהיה בן שבע עשרה יותר

פחדת מבני האדם
הם נראו לך כל כך רעים
אז ברחת לשיזים
עשית מסעות
בעולם החלומות
אתה תהיה זמר גדול
ואחר כך שוב תיפול

לחנין
יקר נך



אתים

התבלבלת, זה לא הגיל שלך
נוה אתה עושה בבוקר בשכולם לומדים
התבגרת, וכל כך מהר
והם אומרים שלא תהיה בן שבע עשרה יותר.

באדיבות בן ארצי ומודים לו



אריאל אח שלי !!

אין לך מושג כמה דחיתי את הרגע שבו אצטרך לשבת ולכתוב לך את אשר על ליבי .

אך ברגע שעלתה בי המחשבה שיהיה ספר לזכרך ודבריי אליך לא יהיו כלולים בו עברה בי צמרמורת .

אח שלי אח שלי הכי אח שלי בעולם אתה ,

יותר מכולם ביליתי איתך ,

יותר מכולם התגאיתי בך ,

יותר מכולם אהבתי אותך ,

כי פשוט אתה יותר מכולם .

ניסית לרצות אותי בכל דרך אפשרית ,

כיבדת אותי כשם שמכבדים הורים ,

כי ידעת לזהות אהבה וידעת להשיב טובה ,

אומנם הינך אחי הקטן אבל בעיניי היית הגדול מכולם .

לא אשכח אותך אחי היקר

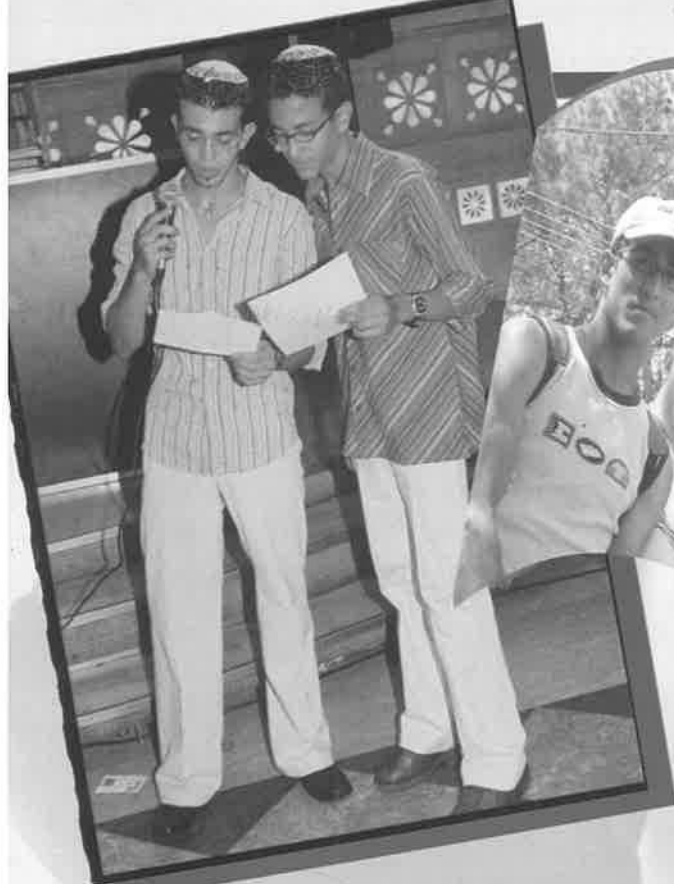
כפי שהיית בחייך וגם במותך

גרמת לי להיות אדם טוב יותר .

אח שלי אוהב אותך ומתגעגע !!

שי





אריאל בני מחמדי עיני



אתה שידעת להעניק ולתת בלב חפץ ובאהבה ,
בכל גיל עת וסביבה לכלל ולפרט, לחבר ולחברה ,
בכחייך גם במותך מגופך נתת להחיות אנשים חמישה ,
ביעף חלפו ימי השבעה תמו ימי השלושים חלפה לה גם שנה ,
איני יודע איך וכיצד נוכל להמשיך
את חיינו בלעדיך בתקופה הקרובה ,
צערנו על חסרונך הגדול והכואב
ודאי יעיב על חיינו גם בתקופה הרחוקה ,

ובתוך הסערה בה נמצאים המשפחה והחברים
מייחלים כולנו לישועת ה' כי קרובה .

" ירד מא חסדך לנחמני..."

(תהלים קי"ט פסוק צ"ו)

אבא



רבנים ומורים





דברי פרידה מרבנים ומחנכים

הרב עמוס מימון

אריאל.

אריאל ז"ל היה עלם חמודות, אשר בושה כיסתה את פניו במהלך כל היום.

אריאל היה תלמיד אשר לא העז להרים את זוג עיניו, כשהיה מדבר איתי ועם מורים רבים.

בושת פנים זו היא אחת התכונות של זרע ישראל בכלל, ושל משפ' טובי הי"ץ בפרט.

מידה טובה אחרת באה לידי ביטוי בדמותו של אריאל בשנות חייו הקצרים, והיא מידת החסד והנתינה לאחר ולחסר.

אריאל הקפיד להתנדב בכל דבר שהיה עוזר לאנשים אחרים, גם אם זה היה על חשבון זמנו הפרטי או מאוזניו האחרים.

"קטנה" מכל החסדים ומכל הנאות..."
(בראשית ל"ב פסוק י"א)



ה' חנן את אריאל בחכמה יתרה, וזה הביא אותו לעשייה של
 דברים מתוך הבנה, ופעמים גם מתוך בירורים עמוקים
 לבירור דרכו בעבודת השם ובחיו עם חבריו.
 דווקא במצב של זהחי יתן אל לבו,
 חובתנו לשאול את עצמנו ביתר שאת,
 למה עשה זאת אלוקים לנו?
 מתוך כך נברר את דרכנו החינוכית
 ואת דרכנו האמונית להמשך התקרמותנו
 באופן הנכון והראוי.



דברים ומורים

אריאל

הכחתי אותך כשלימדתיך לשון בכיתה ז', וזכיתי ללמודך עד י".
זכיתי להכיר ילד מקסים עם לב רחב שאוהב לעזור.
ילד חכם שתמיד עזר לתלמיד שהתקשה בחומר הנלמד.

אריאל

חלפה לה שנה וחצי.

חסר אתה בכיתה.

חסר המראה הנקי והמסודר.

חסרים הויכוחים והדיונים הפוריים.

חסרה החכמה והבינה.

חסר הכשרון.

ובקיצור

אתה חסר.

סלה בודהנה





אֲרִיאל

יושב אתה כעת

עם בורא עולם.

תהיה נשמתך

צורה בְּאֵרֶךְ הַחַיִּים

אמן.

סלה בזהדנה מזדה לִשְׁוֹן

ישיבת בנ"ע נתיבות

רפנים ומזנים

אריאל,

כמה זמן חלף מאז שאינך?

חודשים? שנים?

ואולי רק דקות מעטות מפרידות

בין נוכחותך המורגשת לא מורגשת בשיעור

לבין היעלמותך הבלתי נתפסת.

נדמה שהיה זה לפני מספר רגעים בהם התנצלת בחצי חיוך

"המורה אני 'רק' יוצא לשתות ואני מיד חוזר..."

ובכלל כבר סיימתי את המטלה שניתנה לי מזמן..."

אריאל, נוכחותך הכובשת, הקסם האישי שניחנת בו

ומורכבות הניגודים שבך הפכו אותך למה שהיית:

אצילות ופשטות,

יהירות וענווה,

חברותיות וברידות,

חוש הומור ורצינות.

רבים ומורים

אל יקר,
מלא לבי
בחכמה עילאית,
בעזרתה בראת אותי.
עזרני להשכיל
כי חולשותיי
הן למעשה חישוליי;
מגבלותיי
מציבות גבולות חדשים לפני;
ובשלנותיי
המה מורי וזרד להצלחותי.
(לקושי מרדכי י"ח)





קשה להשלים עם אובדןך,

אך ניתן מעט להתנחם בעובדה

שאופייך הנדיר לימד אותנו שיעור.

שיעור בגמילות חסדים שבה ידעת ליישם,

שיעור באהבה ובנתינה,

שיעור בעזרה לזולת – והכול בצניעות ובלי לזכות להכרה.

אריאל,

על אף שאינך עמנו זיכרוןך אינו מרפה.

דקלה ג'אן

מורתך לאנגלית

הערכה לסיום שנת הלימודים התשס"ג

מס"ד

לאריאל ט,

אתה תלמיד נבון בעל אוצר מילים עשיר באנגלית וידע רב.
אני שמחה שאתה תורם לכיתה מידיעותיך. ישר כוח!

בהצלחה בהמשך הדרך!

מדיקלה – המורה לאנגלית

לתלמידנו היקר אריאל ז"ל

....את שאהבה נפשי - זהו שמו של ספר, שיילמד בכל
פנאי כפי שנכתב .

הספר הוצא לעילוי נשמתך, לע"נ בגנו - יקירנו, תלמידנו
האהוב - אריאל ז"ל . (קשה, קשה לכתוב בלשון עבר) .

לא לחינם נבחר שמו של הספר ... את שאהבה נפשו ... נפשו
אנו, המחנכות עוד מביה"ס היסודי ...

הלכת לעולמך בה צעיר ...

זה היה כאילו אתמול , שזיכית אותנו לחנך אותך ... זה נראה
כאילו עוד אתמול בקשת לעשות עוד מעשה חסד,

להפוך את הכיסא האחרון בכתה ,

להוריד עם המחנכת את הציוד לחנייה, גם אם סירבנו תמיד
התעקשת מנגד, בעקשנות המלווה ברוך ובביישנות ובאהבה

יתרה, " זה בסדר מבחינתי " ...

ניחנת ביכולות שכליות גבוהות, הובלת בלימודים והשתתפת
בפרוייקט לילדים מחוננים ...

הכל ב"ה בא לך בקלות... ולעערנו גם פטירתך באה בקלות.
עזיבתך אותנו בלי התראה,

בטרם עת, כרעם ביום בהיר .



הו אריאל – אריאל !

במסכת אבות הנקראת בימים אלו , בין פסח לשבועות, נאמר :

" כל שרוח הבריות גוחה הימנו – רוח המקום נוחה הימנו " .

וכך היית – נוח וטוב לבריות.

נסכם לו במעט מתכונותיך :

ל טובי אריאל

שנה חלפה לך וצמחה,
ולך משיח תצודת הצרכה
על תצויות, חריצות
ושקידה בלימודים,
התנהלות נאותה,
הליכות ונימוסים.
ביית מקסים כמנהג
השנה!

ישר-כוח
בהצלחה רבה!
המחנכת אריס.

טוב לב

אהוב

ואהב שלום

רודף חסד

בושת פנים

ילד חמד שרודף...

"יהי רצון שהמשפחה לא תוסיף לדאבה עוד

אמת

לכולם תמיד עזרת.

" יהי זכרך ברוך "

המחנכות

סיגלית שמואל ומרים דמרי



"דרך ארץ קדמה לתורה"

הנר מקפיד להתנהג בדרך ארץ,
ולכבד כל אדם.
ישר כחך!!!
המשך להתמיד.



"איזה גיבור הכובש את יצור"

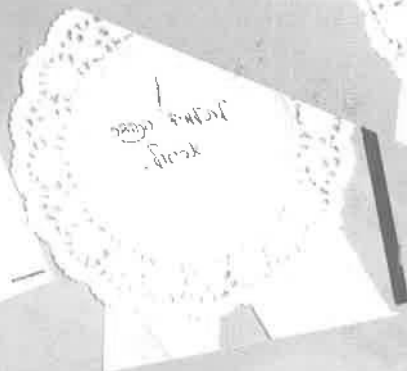
הנר כבש את יצור ומתנהג למופת
ישר-כח עצום
חשוב מאוד להתמיד.



הנרות הללו קודש הם...



"ואהבת לרעך כמוך"
הנך מקפיד לכבד ולעזור לחברים
ולכל הסובבים אותך.
ישר כח עצום!!!
המשך להתמיד!



"ואכלת ושבעת וברכת"
הנך מקפיד ליטול ידיים ולברך
לפני ואחרי האוכל.
ישר כח!!!
המשך להתמיד.





מן ב"ר תורה עם דוד און
ועד תלמוד תורה עם דוד און



בה"ט הממ"ד תותי מדני
נתיב אליהו

מישרד החינוך והתרבות
מחוז הדרום

טלפקס : 07-941065 ת.ד. 370 נתיבות מיקוד 87713 מס' ב"ס 811517

הקדש לך כסף תעלה.

לפניהם היקרים שלום וברכה!

הנכון: הנציגות של בנבס בימורים ובהתפלגת זמלפת.

עלי זבין בסיפוק רב את הנציגות של בנבס היקר אליהם ז"ל בימורים.
בנבס אליהם בקטלת והבנת החומר הנמצא והטלי נאלים לשיטה, וכן
אנצק ב המשימות האורקולת ואכן שפניו ככאלו.
כאן הנתפלת כולה לשיטה, וחסו אגיד ואנאס לאורים ולחברים
בכתב.

מן מן על הקדוש והחצון
בצון שימשין כן ויקדים!

הנה נהגנו רחוק!
ערכים.

סוד ההצלחה התמדה



היקור

אני מוסרת לך תעודת הערכה זו על התנהגותך
הנהדרת, שהוותה ומהווה אות ומופת לכתה כולה
ולכל תלמידי בית הספר.
אתה התיחסת בכבוד רב לחברך לכתה ולכל
הסובבים אותך.
כמו כן ניתנת לך תעודת הערכה זו בשל התיחסותך
הרצינית ללימודים. אתה עושה את המוטל עליך
בצורה חסובה ביותר, מקשיב, משתתף ומוסיף
חן ויופי לשיעורים.
ידי רצון וירבו כמותך בישראל.

ישר כח עצום!
אורית

מכל מלמדי השכלתי וממך יותר מכולם

למס' לך מכל תורה ודבר מכל

שלום וברכה!
בהתפלגת זמלפת.

של בנבס היקר אליהם ז"ל בימורים.
נמצא והטלי נאלים לשיטה, וכן
אזינו ככאלו.
ואנאס לאורים ולחברים

הקדוש והחצון
אשין כן ויקדים!

בבנבס והטלי רחוק!
האמנת אורית

וזאת לתעודה

כי התלמיד אורי
בסנתה ד
השתתף בשנת תשס"ב בתכנית יום העשרה שבועי במסגרת
מרכז אזורי לילדים מודיעין במסגרת התגב.
למד, שפח, יצר לשכונות רעונם של חברי סגל המרכז

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול

קטן וחסידה י"ד משה

מרכז אזורי לילדים

וזאת לתעודה

כי התלמיד אורי
בסנתה ה
השתתף בשנת תשס"ב בתכנית יום העשרה שבועי
במסגרת מרכז אזורי לילדים מודיעין במסגרת התגב.
למד, שפח, יצר לשכונות רעונם
של חברי סגל המרכז

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול

קטן וחסידה י"ד משה

ישיבת בני עקיבא נתיבות
"הנה מזה טוב ומה נעים
שבת ארוכה גם יחד" (תהלים קל"א)

תעודת כבוד על תרומתך לגיבוש החברתי

ניתנת לתלמיד
טובי אריאל ב"ר
מכיתה ז'

ראש הישיבה

ה' ניסן תשס"ב

בס"ד

המועצה המקומית נתיבות
המחלקה לחינוך



וזאת לתעודה

כי התלמיד אורי
בקר/ה בן ילדים אורי
בשנת תשס"ב
ועולה לכתה א'

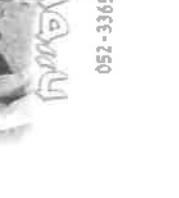
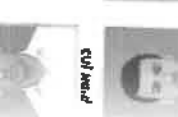
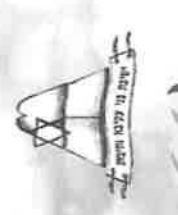
בהצלחה

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול

ד"ר משה
מנכ"ל מכלול



דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום



שיתובת בני עקיבא
נתיבות



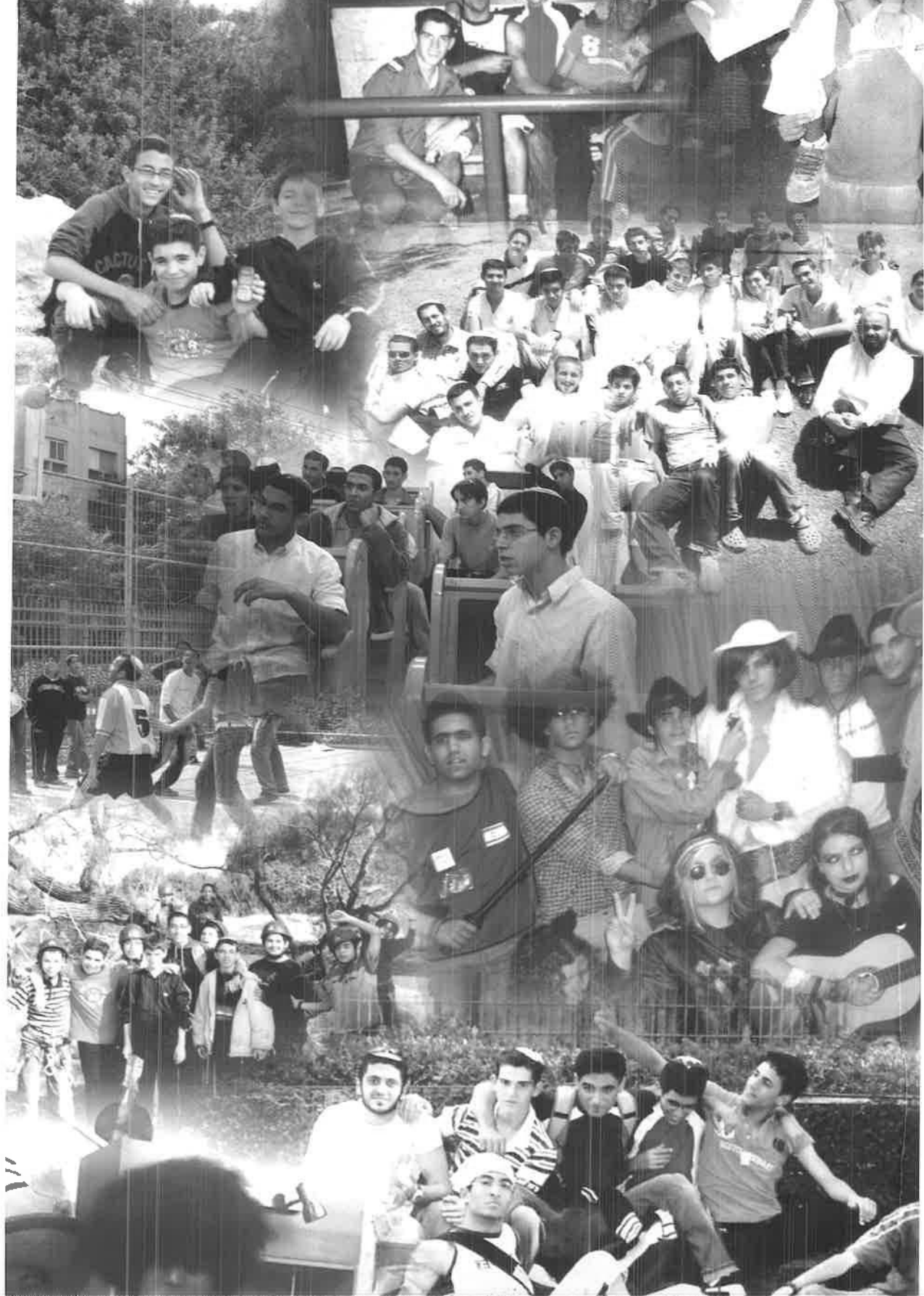
מחזור ג' הדשפסיה

מכסים אומנות העלום 052-3365333



חברים





דברי פרידה

ממדריכיו

בסניף בני עקיבא

הקדמה

מצד האמת, לעולם מילים לא יוכלו

להכיל ולתאר אדם,

ובוודאי לא אדם כ"כ אהוב ויקר

כמו אריאל.

לכן חשוב לי להבהיר,

שכל מה שאני כותב אינו אלא

באמת מעט מן האור של אריאל.

אריאל אהב מאוד מוזיקה ונגינה,

ולדעתי מתוך שנבין מהי מוזיקה

נבין למה בחר בה אריאל

להיות חלק ניכר מחייו.

(הוראי זוהרי)

חברים



מקומם של הנגינה והרגש בעבודת ה' / נהוראי זוהר

ביהדות אנו מוצאים מספר דמויות ומציאויות, שבהם תופסות הנגינה והשירה מקום נרחב. משירת הבריה, דרך שירת הים, שירת דבורה ודוד המלך (תהילים), ועד אלפי פיוטים שנכתבו ונכתבים ע"י גדולי ישראל שבכל דור ודור. יש בשירה משהו מרחמם מעבר למילים פשוטות. היא מסוגלת להעיר רגשות ותחושות שכמעט ואי אפשר להעביר במילים פשוטות.

בראש השנה, יום המלכת ה' בעולם, בו כל עם ישראל מתכנס בשביל להמליך עליהם את ריבונו של עולם, אנו מצויים להאזין לקולו של השופר. נכון, יש גם תפילות (המילים היוצאות מליבו של אדם הם מאוד חשובות ואסור לזלזל בערכם), אולם בשביל ראש השנה לא מספיקת מילים, אלא יש צורך להיכנס יותר פנימה ולהביא את מציאות ה' אל תוך ליבו של האדם, ולכן נבחרה דווקא הנגינה שהיא תקיעת השופר.

הגמרא במס' סוכה דף נג. מספרת לנו, שביום שדוד המלך חפר את השיתין (תעלות) של המזבח הוא הגיע למי התהום של העולם, והם איימו להציף את העולם. דוד נמלך ברבו אחיתופל, והשליך חרס שכתוב עליו שם ה' למים מתוך הבנה, שאם ה' מתיר למחוק את שמו על מנת להשכיח שמו, קל וחומר שיהיה מותר למחוק את שמו על מנת להשכיח שמו על כל העולם כולו. בעקבות כך ירדו המים לעומק של שש עשרה אלף אמה מתחת לפני השטח. דוד המלך ראה שבמצב זה האדמה לא תיתן פריה, שכיון שהמים רחוקים כ"כ מפני השטח שום צמח לא יוכל להתקיים. ולכן באותו זמן תיקן דוד את חמש עשרה שירי המעלות, ובכל פעם שאמר מזמור אחד עלו המים לקראת דוד באלף אמה, עד שהגיעו אלף אמה מתחת לפני השטח.

ידוע שסיפורי חז"ל הם גם משל.

המזבח המקרב את ישראל לאביהם שבשמים ע"י כיפור עוונותיהם בחטאות ואשמים, וע"י קורבנות נדבה כגון עולות תודות ושלמים, בנוסף המזבח היה קשור לעבודת הלויים באופן מחייב, עד כי לא היה ניתן לעשות פעולות מסוימות ללא נגינת הלויים. נמצא איפה שעבודת המזבח היא מאוד הרגשית.

מולו עומדים המים, שידוע שאין מים אלא תורה. התורה ראתה שבמובן מסוים מקומה הולך להישלל, על כן הייתה מוכנה להציף את העולם, ובלבד שלא ימחה מקומה מעל האדמה.

דוד שראה שהרגש והשכל במעין "משבר זוגיות", ביצע פעולה שמטרתה היא שלום בית, שכמו שהקלף שעליו נכתב שם ה' הוא אותו חומר שעליו נכתב הסדר חיי הנישואין (הכתובה), כך כתב דוד את שם ה' דווקא על החרס שמקורו מן האדמה, שידוע שהיא בסיס המזבח שנאמר: "מזבח אדמה תעשה לי", וכן המים שמקומם הוא בבטן האדמה.

מ"מ יחסי הכוחות הוסדרו, אך עדיין זה לא אומר שהם פועלים יחד. העובדה שהם לא נלחמים עדיין לא אומרת שהם שותפים. כאן מתגלה תפקידה של הנגינה, שירת דוד שילבה ביניהם בכך שהכניסה חיות ורגש שנבעו מתוך התפעלות מן התורה הקדושה. נמצא איפה שע"י הנגינה נעשה שלום בעולם.

ישנה סתירה בדברי הרמב"ם. במקום אחד הוא אומר שהדרך להתקרב לה' היא ע"י לימוד התורה, ובמקום אחר כותב הרב שהדרך להתקרב לה' היא ע"י התבוננות בבריאה. שוב אנו רואים את החילוק בין הרגש לשכל. לפי מה שראינו עד כה, הדברים אינם עומדים בסתירה כלל, שכן שתיהן הולכים יחדיו במשולב, ורק אדם שיחבר את שתי הדברים יזכה לדבוק בה' באמת.

במס' סוכה נחלקו רבותינו, האם עיקר שירת הללוים הייתה בפה, או דווקא בכלי. השאלה כאן היא בעצם מה יותר חשוב, אם המקצועיות יותר חשובה אז הנגינה תהיה בכלי, אבל אם הרגש הוא העיקר, אז צריך משהו שיוצא מהאדם ללא כל עיבוד מלאכותי. ולהלכה פוסק הרמב"ם שעיקר הנגינה היא בפה.

עד כה הבנו שיש לשלב בין הדברים, אך מ"מ נשאלת השאלה מה קודם למה, האם יש להנחיל את הדברים קודם כל בצורה הרגשית, או שקודם צריך להביא את האדם לידי הכרה שכלית?

המשנה במס' ברכות שואלת מדוע הקדימו את פרשת שמע ישראל לפרשת ויהי אם שמע, ועונה כדי שיקבל האדם עול מלכות שמים תחילה. וידוע שהדבר הראשון שמלמדים ילד יהודי זה להגיד שמע ישראל דווקא בעצמת עיניים, כביכול מבלי התבוננות על מציאות, קודם כל שיכנס בו ש"ה' אלוהינו ה' אחד".

"שע"י העוד מעט (טוב) שמוצא בעצמו, עי"ז יכול לזמר ולהודות לה', ועי"ז נעשים ניגונים". (ליקוטי הלכות הלכה א.)

מתוך כל אלה עולה כי הנגינה והשירה ייחודם הוא ביצירת שלום, אהבה וקירוב בין מסורות גדולות, בין אדם לחברו ובין אדם לעצמו.

כך היה אריאל

השתלב עם כולם ושילב את כולם

נכנס אל תוך ליבם של אחרים

והוציא ממנו את כל הטוב שהיה בהם

הכלי אבד ולא ישוב

אבל המנגינה שלו עדיין מוגנת בליבם של רבים

אריאל, יום אחרי שחזרת מאילת הבאת ל' דיסק ואמרתי לי שהוא השילוב שלי ושלך

אני כותב את המאמר הזה לעילוי נשמתך, המאמר הזה הוא שילוב שלי ושלך

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים אמן.



אריאל ...

השם אריאל הוא משמעותו של בית המקדש ושל ירושלים .

חכמינו אמרו שתוא נקרא השם זה, כיוון שפיו כמה דברים שבהם הוא היה דומה לאריה. על המזבח הייתה דמות אריה של אש רובעת, דפיקו היה רחב מלפנים וצר מאחור כמו אריה, וסמלם של ירושלים – עיר מלוכה הוא סמל זה, סמל שהם יהודים – שהם המלכה .

השילוב של אריאל הוא גם "אריה" וגם "אל" שממנו חסד. "חסד אל כל היום". שילוב של שני הדברים הוא שילוב של גבורה עם חסד, כמו שהיה דוד המלך. "ויחי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו". השילוב הוא החסד האמיתי, וכך היה הבית המקדש, מי שחי נכון ונצפה מכל רע היה יכול להביא הרבה חסד ואור לעולם דרך הבית הזה. (מתוך דברי הרב שמואל אליהו שליט"א).

מפיכרותי את אריאל ליל נוכחותי לצדך על מידת החסד שאפינך את אורח חיי. אריאל ליל נבג בחסד כלפי כל תסובבים אותי, וכן היה חשוב לו להיות חלק מעשיית חסד בפועל - וזאת ראיון ע"י נפילת חלקו בגמ"ח בתמימות וברעיונות רבה.

בנוסף, בהיותי מדריכו של אריאל ליל בסניף בני עקיבא, זוכר אני את שאלותיו המחכימות בנושא האמונה, מתוך רצון לצדד ולרעיון באמת ובכדי להפנים את הנאמר. כינוי תורתנו מתחילת החסד ומסיימת בחסד.

ונקרא כי אריאל ליל בצבות ביותו איש של חסד קיים את התורה כולה.

" טוב שם משכן טוב "

ויקם המוות מיום היוולדו "

באהבה והוקרה רבה

(נרצח לפני)



תבנית

דו שיח עם שלומי סופר, ששימש כאחד ממדריכיו של אריאל בסניף בנ"ע בנתיבות.
מאוחר יותר פעלו יחד בגמ"ח וחלוקת אוכל ומצרכים לנזקקים.
בו שימש שלומי כאחראי, ואריאל היה אחד המתנדבים.

"חסד אל כל יום"
(פסוק נ"ב ספר ז)

ממתי מתחילה היכרותך עם אריאל טובי ז"ל ?

הפיותי מדריך בסניף בני עקיבא הע"רה. הפיותי תלמיד הכיתות
(ב' - ו'). בשנים אלו פייתי מדריכו.

מה זיכרוןך מאריאל ז"ל באותה תקופה ?

כחניק שפיה מקובל על כולם, חניק מתמיד, תמיד ראשון לקחת על עצמו מלאות
השבת, מנהיג בחבורה. אחת מהמשימות בהם סייצ לי פיתח להכניס את
החניכים לתפילה. היה יד ימיני בתפקידים מעין אלו, אמרות שפיה מזחיק וליצן
ואפה לעשות מעשי קונס כלא, יצא לקחת אחריות, רעיני ומשתף פעולה.

מהו הזיכרון המיוחד ממנו בתקופת היותו חניך ?

הוא חיוך כובש, גם כשעשה דבר מה מכעיס היה מחייך וזהו,
נאמר הכעס, אי אפשר עליו.

כיצד נשמר הקשר ביניכם בהמשך ?

כשגמר, הקשרים בינינו התפסקו, והוא וחבריו היו באים לדבר
ולתתיעץ בענייני הסניף, אימונים וכו'.

כשפיה דבר מה מאריאל יצאת כי ניתן לסמוך עליו בעניינים עצומות שזה
יתבצע, עשה פכא למען חברים, כל דבר.

לדוגמא: כשיצא שחבר נמצא במצוקה או שיש לו צורך במשהו, הוא גייס חברים
בלי שיצאו וירגישו שמישהו מתגייס פה באכוון, פכא היה דיסקרטי, אלץ אחפלא
הרגיש. מטבע הדברים לא אפרס, כיוון שמדובר בדברים אישיים שפשתיקה
יפה להם.



אלו מקום אליו הגיע התחבר מייד לחברים, אם זה חבר חדש, או קבוצה שבאה לבקר, הוא ניגש מייד כדי לרתום עצמו ואחרים לתור הפרגמה טובה. אציון מקרה שקרה סמוך לפטירתו. כשבוצעים לפני, ביקרה בסניף בני עקיבא חבורת תנועת הצופים, שהגיעה באותה עת לנתיבות, וערכה סביב היכריות עם קבוצות בני נוער. אריאל עשה עליהם רושם כביר, התחבר אליהם ורצה שירגישו טוב בנתיבות כל אחד מהקומו. בדרכו פאחרונה ליווה לא מעט מהם בענייני נאמנות, ולא מעלים את האביצה, כאילו הכירוהו מזה שנים. היה פלא בעיניי, אבל ידעתי שזה אריאל, כזה הוא מתחבר מעניק אופה ואפנה.

מתי ואיך אריאל החל להיות חלק מהפעילות בגמ"ח אותו הפעלת?

משפחא את לימודיו בכיתה ט' הגיע לגמ"ח, ומאז פתחיו כל שבוע. היה מראשוני הפאים ואחרון הצופים, גם בימי אחי של מהחנים, אחי לחזור הביתה בגלל פאיומים לאחרת. הוא ראה את הפעילות בענייני ולא ויתר לעצמו, ניתן לומר שהוא ידע את הצבוצה, אבד איתר משימות, באריצה, ניקיון, חלוקה וכו', נשאר עד הסוף מוודא שהכל בוצע כהלכה, הגדיל ראש, לא חיפש לסיים את משימתו וללכת, הפופק.

מה עוד אתה יכול לספר עליו?

אריאל זי"ל היתה דמות כריזמטית, דמות של מנהיג, ממש מנהיג, מושק אחרים אחריו אכל דבר. היה פתוח לעזור לחברים חכם וחריץ במיוחד. אזכור במיוחד את החיוק שובה הלא שלו, טוב הלא שלו, ופנכונות שלו לעזור אכל ובלל עת. תמיד היה צמוד למכשיר MP3 או MP4 ומחובר לג'קטים למיניהם, אביצרי המחשב החביבים עליו. בעל מוסר עבוצה גבוה במיוחד, לא פחד משום עבוצה ולא ביטל זמן.

גולת כותרת חיינו הקצרים הייתה עשיית חסד

עם הכלל ועם הפרט !!

חברים



המדרגה הבסיסית בתכונת הנפש של עם ישראל היא **היחס לבריות**. "שלושה סמנים יש באומה זאת: הרחמנים והביישנים וגומלי החסדים". אלה הם שלוש נקודות של עניין אחד: תכונה פסיכולוגית של אהבת הבריות, המתחילה באברהם אבינו ועוברת בנו דרך שושלת בדורות. **אריאל**.

בן הורגשו 3 המידות המיוחדות את עם-ישראל - 'רחמנים ביישנים וגומלי חסדים' איזה רוחב לב אריאל.. היה בליבך מקום להכיל עולם ומלואו, בריאה ועוד בריאה.. רחמנות.. כמה שהיית רחמן, בקושי היית מסוגל לכעוס, לשמור טינה או אפילו להעיר.. מיד החיוך הענק היה מופיע ומוחק מהמציאות כל טיפה של כעס.. ביישנות.. מעולם לא התרברבת, לא חיפשת לבלוט או להיות במרכז העניינים, בטח שלא לספר על כל מעשיך הטובים.. אבל אני יודעת כמה טוב זכינו להרגיש ממך, כמה טוב לעומת מה שידעו כולם.. גמילות חסדים.. הכוח הזה שהיה קיים בך לעזור לכולם, לגרום לכל אדם להיפתח בפניך- לדבר, לשתף, לבכות, לשמוח, להתקדם, להתייעץ... היה אדיר, נדיר, עצום ומתנה גדולה מאת ה'.

המשנה במסכת אבות "אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם, רבי אליעזר אומר: עין טובה. רבי יהושע אומר: חבר טוב. רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: חרואה את חננלך. רבי אלעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך שבכלל דבריו דבריהם..."

לב טוב זהו שורש המידות הטובות, הבריות היסודית של האדם היא 'לב טוב' הכולל הרגשה בריאה והכרה מלאה.

על הפסוק בישעיה: "אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעליותם יאכלו" דרשו חז"ל: "וכי יש צדיק טוב וצדיק שאינו טוב? - אלא טוב לשמים ולבריות זהו צדיק טוב, טוב לשמים ורע לבריות זהו צדיק שאינו טוב"

הקב"ה נוטע בקרבנו את הכוח הפנימי האדיר הזה- הלב. וכל שמדדך יותר ליבו של האדם, נעשה הוא רך, טוב, אוהב ואהוב על הבריות.

לפעמים מרוץ החיים לא מאפשר לנו לעצור ולהביט מסביבנו- להתבונן בבריותיו של ה' יתברך, להתפעל מהם ולהתחבר אליהם, אנו מעדיפים להמשיך ולרוץ- לרדוף אחרי הזמן... אבל אתה לא, אריאל, מעולם לא רדפת, נתת לזמן לנשוא אותך בכפיו, השקעת זמן בלי סוף בלהכיר בריות חדשות של ה', להתחבר אליהם, להיות בשבילים ולמצוא בתוכם את הפינה בשבילך. הלב הוא מרכז מרוץ הדם, מרכז זרם החיים, מרכז המציאות החיונית שבאדם. הלב הוא עצם האדם.

לב טוב הוא שורש הטוב שבאדם והוא מתגלה בכל מהלך החיים של האדם, אדם עם לב טוב הוא אדם טוב, שהטוב ממלא את כל כולו.

אתה חסר, אנחנו לא שוכחים אותך ולומדים ממך את התכונות המיוחדות שהופיעו בך.

הדור



חברים נכרדים..

אריאל. כשמו כק גם הוא.

כיבוש אנו ירושלים לא נחלקה לשטים,

היא של כולם. ירושלים נעצרה לחבר את כולם.

וצה בדיוק מה שהוא עשה, הוא חיבר בין כל הפלגים,

הצעות והצעות.

הוא היה של כולם!

אחרי 1973 שנים אנחנו צדין מתאבדים על אובדן

אריאל, ומקווים שיבנה במהרה בימיו. כק אנחנו איננו

יכולים להתנחם על אובדנו של אריאל הפרטי שלנו,

ומצפים שיקום בתחיית המתיים במהרה.

סמוך לפטירתו היו לי תפיות מה מצבו למעלה, הרי הוא

עשה מעשה אסור, ואולי חס ושלוס הוא יושב עם

הרשעים, ואז נזכרתי במה שלמדתי בהמרא ש"עדים

טובים מחזקה". יש חזקה שאדם שמאבד עצמו לצד

יושב הוא בין הרשעים, ורשע הוא, אבל אנחנו עדים

שאריאל שלנו צדיק הוא ואפוא על כל אדם, וגם יבוע

שמי שאפוא למטה אפוא גם למעלה,

ורק אחרי זה נרדעתי...



**אני רוצה להביא לכם שיר שכתבתי והלחנתי
כמה שעות לפני ההלוויה.**

ב. אריאל אתה עם האל

אריאל ואותך הוא שואל

למה, למה

לא נשאת למטה

ואלי באת למעלה

א. אחי אותך אני אוהב

אחי מכל הלב

למה, למה

בנו לא התחשבת

ואותנו כך עזבת

פזמון: ולכן אריאל עכשיו אני בוכה

בגלל שאותך עוד לא אראה

ג. אחי אותך לא נשכח

כי לנו היית לאח

ולמרות הכל, ולמרות השכול

אותך תמיד נזכור

כי לנו היית לאור

הקטע והשיר חוברו על ידי אביעד פרץ

שיר אוריאל

כלעזאמנו בעיניך היה כה אפור
כלהפנהאך את גבו, והכל הפך לחור
מאן העדן הנצחי הסתנוורת
ומהכמיהה לטעם המתוק כה השתכרת

על עוצמת הכאוב שלנו, לא חלבת
את מותנו הפנימי, לעצמך לא תיאורת
בחיוך נפרדת, והפכת למאכזב
ובעצבך אוריאל, האושר אוותנו לכח

וכל העצים הלילו אליהם
כל הפרפרים קיפלו את כנפיהם
בעצבך הכואב העולם עזר מלכת
ובתוך איבנו לא פוסקת הלכת

לאן כל אושר הידות לך יכול היה ללכת
כיצד כל למחת הנעורים הפכה קרה כמתכת
כלפרח עוד היית ולא הספקת לעדו,
כירייה חפולה אחת חלומות התנפצו והתפוגג הכול.

עניי העצאע כבר כיסו את האב
ובין כל העניים לך הוא רעב
בחדר בביתך האור כבר כבה
וכל המתעצאע כך כבתהלה התקווה
המניינה לך, לשלכנו שנעכה לשמוע לעולם
פסקה את צלייה
וכך הכל נדם

אוריאל, העצאע לא פוסק..

תודה על הכל.

אוהבת תמי-אור אולואוי



שום לק אח יקר שלי

אני הספקתי להכיר אותך 6 שנים עוד כשהייתי
ילדים קטנים, שמי כשמך וזכר זה חיבר בינינו
ממש מהפתחלה.

אולם לאחר מכן כל אחד הלך לדרכו, אתה
הלכת לישיבת בני עקיבא בנתיבות ואני
לישיבה בכפר מימון, ומאז לא הספקתי להכיר
אותך יותר, ואני עצם היום מטעור על כל רגע
ורגע שראיתי אותך, ולא ידעתי לנצל אותה
איתך כמה שיותר..



לפכיר אותך יותר, לצחוק איתך, לאמוץ ממך,
והיה אפשר לאמוץ ממך הרבה זכרים, ויכלו
לריות לנן עוצ חוויות משותפות חולץ מהחוויות
מפיסופי...

אריאל... אח כחוק אי אפשר לשכוח, ואני לא
ישכח לעולם... רק בקשה אחת יש לי ממך...
שתשמור עלינו מאמאל...

אופה אותך...

אריאל אולאי



"בחסד ואמת יספר עוון"

(משל ישיב בסוק י')

חברים



אריאל אחי היקר

רציתי לספר לך מה קורה לי

ומה בדגעים הפקשים עובר בראשי

אני צדיין פחוס, והכאה אותי שופר,

כי כעת אני מבין משמעות אובדן של חבר.

חבר שעזר לי פחון באימוצים,

ובכאז בכל תחוס בחיים.

חבר אוהב ואפוב על כואק,

חכם, אינטליגנטי ואחלה בן אדם ..

אומרים שהפחון מרפא, אבל עלי הוא רק מקשה..

קשה לשכוח איך מצד אחד אהבת להתווכח עם פחורים על כל

מיני דברים שלא נראו לך מובנים, ומצד שני גם לא נרתעת

מלהשתעשע עם ילדים קטנים ולשחק במחשה, לראות סרטים,

ותמיד היית צמוד - נגן פחוסיקה שהשמיע באוזנך שירים...

חבר יקר אתה כבר לא איתנו, אך תמיד תישאר באיבנו ..

תעצור לנו לזכירת חזקים ולנסות להשליך בחיים.....

מקווה שטוב לך שם

במרומים תחת כנפי האלוהים

אוהב אותך לעולמים

אור צבאן





לאריאל ז"ל:

אני יושב באולולוס ושומע שיר שכל כך מזכיר לי אותך!
כל כך הרבה זיכרונות, אני לא יודע מאיפה להתחיל...
היית קטן מתני דשנה ומשהו, וככל שאת היית אחד החזקים שכל כך הערכתני
ואהבתי...

ההתנהגות שלך הייתה מודל לחיקוי!
אם מישהו היה מנסה לקחת ממך דואמא אישית היה לו כל כך הרבה לשפר.

כשאני מסתכל אחורה אני שם לב שהיו לנו המון רגעים משותפים,
כל השעות שהעברנו בישיבה, בסטלה אחרי הגזעה של הדשא שומעים שירים,
היינו הולכים קבוצה לגמ"ח ביחד, אתה ידעת לנת באמת מהלל, למדתי ממך
כל כך הרבה על חסד אמתית.

אני עדיין יכול לומר שכל פעם שכאני קונה גזרים או סתם מתלכש,

אני נזכר בך, היינו פשוט אותו הדבר בקטע הזה.

אח... אריאל, כשהחזיק שלך עולה לי בראש אני נזכר בכל כך הרבה
רגעים יפים, במסדרון בישיבה באמצע הפסקה כשאת רוצשת, זאת
לשבת איתנו בקיוסק.

בסניף כשהיינו מחזקים שני מקלות, ואני ואותה היינו נשארים אחרונים
(כשאזיז היה בפנימייה) עד שהיה מחשיך והיינו נכנסים לערבית.



הצחוק העזה שלך , שהיה נשמע כל כך למרחוק , היית ממך מקור של אור וכיף ,
ככה שכל מי שהיה לידך היה חייב לחייך או לצחוק

(או לשיר איזה שיר באנגלית עם אלגוריה אחת באוזן).

השניות והחשיבה האקטית והכנה שלך היו מודל חיקוי, עליך בדיוק נאמר: "לא

הזיישן למד" שאלת אותי המון שאלות , שלא תמיד לכאוס היו לי תשובות ,

עכשיו אני קצת מצטער, למה לא השתדלתי יותר...(אבל את התשובות אני בטוח

שהשגתי!). אתה יודע עכשיו זה לא כמו פעם, בלעדיך זה משהו אחר, משהו

שמאוד קשה לתאר! קשה שלא להיזכר במישהו שהיה דשניך שגרה, שגרה

לראות אותו, שגרה לצחוק איתו בכל רגע , שגרה להיות איתו כמעט בכל מקום

ממך שגרה להיות איתו!

אריאל, בלי החיוך, הצחוק, העזרה והאהבה שלך, השגרה שלנו הפכה להיות

אחרת. אני בטוח שאתה במקום טוב ומתאים לאישיות כמך.

אהבה ומעריך מאוד!

נדב חורי

נדב אני כבר לא כואב עליך יותר.



אוריאל ליי

אני כותבת לך את המכתב הזה מפני שקשה לי להיפרד,
ובעיקר כי היום זהו יום הולדתך.

למרות הצמח שחלץ צילי קולק ציין מהפכה באוזניי, כששרת
את השיר: "בון קישוט".

נזכרת אני כעת ביום בו פוצעו לני שמחר תתקיים
הלווייתך, אינך בקשה ממני לשיר לך את השיר שאהבת לשיר
לך "בון קישוט", חיבתני אותך חזק והתחלתי לשיר, פשוט
לשיר לך והבטחות חנקו את גרוני, וכשהגעתי לחלום: "כל
יום קורים ניסים, גם לני עוד יקרו...", ארגע היה נדמה לני
שזהו זה נגמר, שני כבר לא יקרו ניסים. אז הגיע הפצמון
שפוסף על הכאה: "בון קישוט אל תהיה כל כך תמים בעולם
לך אין מקום לסתם חלומים הו בון קישוט תתעורר למעני כק
או כק תישאר האביר שלי ...", וכבר לא יכולתי לשיר עוד.
ציינ לא עבר יום, בקה או רגע מימי שלא הפסקתי לחשוב
עליך, אח שלי יקר.

אפה ... כמה אהבה וענוה אנחנו צריכים אחד כלפי השני,
לשים לב, לא לעצום עניים! לא לאטום אוזניים! כמה זה
חשוב להגיד לבנאדם: "אני אוהבת אותך!!" בלי לפחד
והפניח בטיפשות שזה כבר ידוע לך, כמה זה חשוב להרגיש
כל רגע בלי פחד, זה טוב לזכות כשעצוב וגם לרחק על
עצמך כשצריך, לבצת אסלוח עצמך כשאתה טועה, ולסלוח
לאחרים באותה המידה.



איש אינו מושלם, כמה אנחנו זקוקים אחד לשני, אבל קשה לנו
לבקש עזרה.

אתה יודע אריאל, אני מאמינה שכשאדם לא מצליח להבין דבר
מה ובסופו של דבר הוא מבין אותו, זה בהחלט נס. "נותן
בליבנו בינה להבין ולהשכיל". בכל זאת ה'. עכשיו בטוח
פארוק אני רואה את הניסים הגלויים שהבטחת לנו בשירק.
הלוואי ופינו רואים אותם מהפתחלה

היום, ברוך ה', הצלחתי למצוא את פאושר מתוך כל הכאה
הרה. אהבת הצולת ואהבת ה'. בין אם זה רגישות
ואכפתיות לצולת, ובין אם זה הכח לצעת להפכות לקה"ה על
שזיכה אותי להכיר במשק שנתיים הנאצט נפלא כחוק, גם אם
זו הייתה תקופה קצרה, גם על זה צריך להכיר תודה.

וכנראה שאני לא הייתי מספיק ראויה להכיר אותך יותר זמן
כמו המשפחה שלך למשל, שהם היו ראויים להכיר אותך רו שנה.
הלוואי והייתי יכולה להצניק למשפחתך את כל פאושר והטוב
שהעולם.

הכל תופס פרופורציות עכשיו, אין יותר כעס, אין קנאה, אין
אכזבה, יש רק אהבה, אהבה ואמונה ..

אריאל, תמיד באמת להצחיק אותי ולעשות אותי מאושרת, לכן
מתוך הכאה אני אצאח ואהיה עוד יותר מאושרת, ואצבר עליך
בשמחה, ואולי זו הדרך הטובה ביותר להתאהב –

"זווקא בשמחה".

תודה על תקופה נפלאה
לעולם לא אשכח אותך

טל

תזכיר

390



היי אריאל.

לפעמים כשאני חושבת עליך, הפבר פראשן שצולף לי הראש זה הפנים שלך, מחייכות.

תמיד זכרתי אותך בחיוך, תמיד היית מקרין שמחה, תמיד היית צוחק, גם על חשבוני.

אני זוכרת שאני ואתה ניסינו לארגן הסעה של 50 איש בשביל אנסוע לכוכב נולד. כל כמה דקות הייתי שולחת לך SMS על מישבו שביטל, ואתה היית שולח SMS על מישבו שביטל, כשהכל פוצע. תמיד היתה איזו בדיחה קטנה, או חיוך, או קריצה.

אני זוכרת איך אמרת לי צרוב לפני, שצריך להגיע בדיוק ב-5 וחצי, כדי שנגיע בזמן. כולם הגיעו ב-5 וחצי, ורק אתה לא. מנחיק, הא?

התקשרנו אליך, ואתה לא ענית, ואני אמרת לנבל "חכה רק עוד קצת, הוא מגיע". עברו כמה שעות, ונבל התחיל אנסוע, וממש נחצתי. "תגידו לו שיחכה! אריאל צריך להגיע", ואמרו לי להירגע, כי ראו אותך מהחלון. עלית ופגעת לי איתך מים.

שכחתי שביקשתי ממך מים...

הגענו לאולפנים, אחרי נסיעה חביבה, באיחור. איימו עלינו שצו שנייה סוגרים את המקום ואי אפשר להיכנס, וכולנו הלכנו ממש מהר כדי שלא יסגרו עלינו את הפתות.

נכנסו למקום, ואני זוכרת איך שכולנו אמרנו כמה שהמקום מכושר, ואיך באוויזיה זה נראה הרבה יותר יפה וצבול.

אני זוכרת שצחקת עלי שאני לא אראה כלום, והזכרתי לך שביאתי על נצליים ממש גבוהות, אבל צדין צחקת עלי. בהפתחה היינו מאחורה, ולא ראיתי כלום. פאמט שאף אחד לא ראה כלום, חוץ ממך הפגוה ופתמיר שבחבורה. כמוהן שגם פה לא חסכו בבדיחות עלינו, ורובן נאלצנו להתקדם ממש לפני הפגה.



אז ממש ראיתי אותך כל הצורה, עד שהייתה הפסקה. נאמרה
הפסקה, והמשיך הצורה, ונאמר. וכולן יצאנו, צועקים ל'קו
א'לה טוב.

בזמן שחיכינו, אני זוכרת איך מישהי החליטה לפתע ל'לה,
והאבטחה הצלובה שפיו אמורים להיות גם חובשים לא ידעו מה
לעשות. אני זוכרת איך הסברת להם יפה שהיא צריכה את
ה'קו, ואיך זה הכעיס אותה.

אני זוכרת שניסית לעזור לה, ופתאום היא הרגיש מבוין. כמה
שהיה קצת מלחיץ, זה היה מצחיק. כולם התרוצצו מסביב, כמו
נחלים קטנות, ואתה צפית עלינו מרחק.

ואז עלינו להסעה, כל אחד עם עצמו. מכל שהבאת מיט, כי
המצולפת הייתה צריכה לשתות הרבה.

הגענו לנתיבות די מהר, וירדת מהפסעה ואמרת א'לה טוב
לכולם.

היה כיף איתך, טובי.

משתזות להמשיך לזכור את כל הטוב והיפוי שהיה בק, טוביאל
(איך שנאת שאני קוראת לך ככה).

אוהבת האון, ומתלעלעת.

נא.

תורים

R.F.I

לנו היית כאח גדול,

תמיד נראית לנו ככל יכול!

אותך אהבנו ונאהב תמיד,

רק חבל שלא נראה אותך לעולמים.

בזמנים אלו כל דבר אנו נוצרים,

בתקווה לזכור אותך תמיד!!

תמיד היית "יורד" עלינו בכל מיני תחומים,

ותמיד(!!!) היינו רואים אותך עם חיוך על הפנים!

אך...

את אותו יום שלישי אני לעולם אזכור,

איך שבאו והודיעו לנו את הבשורות המרות.

ואיך שאותו יום צחור, הפך לשחור.

אריאל:

אנו מצטערים,

על כך שלא ראינו את כל הסימנים,

אך אנו לעולם לא נבין,

את תהפוכות החיים!

חבר יקר,

מה שנשאר לנו זה להתפלל,

להתפלל שטוב לך שם במרומים,

שם במרומים עם כל המלאכים!!!

נאהב ונזכור אותך לנצח.

יהי זכרך ברוך!

מיכל עראקי

תכנים

זיכרונותיי מאריאל ז"ל...

יש לי כל כך הרבה, אני לא יודע במה להתחיל.

כשראיתי אותך אראשונה, בחור גבוה, חסון ויפה, אמרתי לעצמי וואו הילד הזה נראה מושלם, לאחר זמן כשהכרתיך לעומק, גיליתי כמה אתה חכם, ואיזה אופי יפה ואצילי יש לך. היית לי ממש דמות לחיקוי והערצה, לא רק בלימודים אלא גם בדרך התנהגותך לאנשים, בפעילות ספורט היה את אריאל טובי קודם ואז את כל הכיתה.

בחולצ הנימון, התהפך הקשר בינינו, וכך גם החברות, שכיכוד חברות איתך היא חברות של אמת ולא תלוייה בדבר. בהפגעי אלי מנוות הצמנתי אותך לחגוג יחד עימי, אק סירבת בנימוס בטענה שבתחילת שנת הלימודים אתה חגגת בר מצווה ולא הצמנתי אותי, ולמרות הפפרותי ובקשותי סירבת וענית לי באילו המילים, שצדין מהפפדות הראשי: " אמיר, אני אוהב אותך, אבל אני לא יכול, המצפון שלי לא נותן לי".

לאחר מקרה זה הבנתי כמה אתה מיוחד ואצילי, גם לאור הצובדה שהתקשיתי במתמטיקה וביקשתי לרדת הקבצה, אק אתה לא ויתרת לי, ועשית את אשר לא ידק לעזור לי ולחזק אותי.

תמיד הצרצתי את האופי המיוחד שלך, שתמיד אהבת לתת ולא לקבל, אק זה הבית הספר או בגמ"ח, ועל כן תמיד שיננתי לעצמי: "טובי, כמוהו אני רוצה להיות". למרות מעלותיך לא פרמתי ראש, אלא תמיד חיפשת לא להתבלט שלא יפירו עליך, גם אק אלו היו דברים טובים.

תמיד היית ילד עם תפיסת עולם לא של ילד אלא של בוגר, לא
 ויתרת על שקיבלת את התשובה שרצית באופן הכי מושלם שיש,
 לא התפשרת על הינוני אלא רק על "ד'סס", אבל הו בזמן
 היתה לך את שמחת החיים, הצחוק והשובבות של ילד קטן
 ותמים. בכל הטיוטים והשבתות היינו שותפים לאותו חדר, וכך
 יצא שזיכרנו על הדברים הכי קרובים, צחקנו, הסתאבסנו ולאט
 לאט היית לי כאח ממש. אני כל כך אופה אותך ומתגעגע אליך,
 זה לא נתפס איך טובי, הילד שכל כך הערצתי והתאיתי בכך
 שהינו חברים, איננו עוד.



אפהתי, אופה ואופה אותך לעד

חברך אמיר אצרי

חברים

התמונה שוב עולה

מבטוח למעלה ומחפשת קצת אור,

אבל הכול סביבי כ"כ אפור,

ובכל גופי מתפשט הקור:

הבכי הכואב,

שלחזכו אותי הוא שואב,

והדקירה מתפשטת שוב בלב ...

ובחיוך מריר אני חושבת,

שהעולם הוא רק אוסף של שוטים,

וכשהוא שם למעלה מהתל בנו כבובות על חוטים,

אנו כאן מתמוטטים ...

וכשהוא מחייך,

הכול כאן דועך,

כשאותנו הוא מועך,

הכול כאן דואב,

והלב ...

לאריאל שוב רעב ...

אלמונית

נמצא על המציבה

בתמונה הדוממות הן בורות,

עיניים אפורות, ריקות

ובשקט צורם הן דומעות....

ערפול חושים,

אותם הזיכרונות שמהמציאות תלושים,

ואני מנותקת, משותקת, מתפוררת,

והלב שמתפוצץ לרסיסים.

הדמעה השורפת הזו,

שמשתקת את הלב,

הרטט המעמרר הזה,

שמגביר את הכאב,

הצרחת הנואשת-

שאין עוד תקווה

ואותה המחשבה הנוראית הזו,

שלא יהיה סוף לדאבה...

ובזיכרון מעורפל, התמונה שוב עולה,

הלחיצה המחירה על ההדק, שבנו קרעה את אותו הסדק,

וכשאל המוות רצת, ואותנו ניפצת,

ואני עודי בורחת,

לתהום שחורה אני אט אט צונחת.



זיכרונותיי

מחברי אריאל ז"ל...

זיכרונות רבים יש לי מאריאל ז"ל חברי, אחי ויותר מכך.

את חברותו ונאמנותו, אופיו הפנוח והחביב, החברות בינינו
היתה אלא תמורה ותנאי, היכרותנו היתה צמוקה וחזקה,
שפיתה חברות אמת מלאה חוויות ופורייה.

יכול אני לציין את חוכמתו וידיעותיו, כאשר הייתי מתאמץ להבין
ולפצח בדבר מה בלימודים, לאריאל זה היה פשוט, על אף
שתמיד ראשו היה שמוט על השולחן, ונראה כי אינו שותף
בשיעור, הוא ידע והבין הכל, ותוצאות המבחנים העידו על כך.

למרות כל זאת לא התנשא, ונהג בכואם בכבוד, בידיעות
ובחברות, ובכל עת שנדרש עזר אלא לאות.

אריאל חברי רוצה אני שתדע שפניי אופה אותך

המון, ומתגעגע אלי סוף !!

אופה ומתגעגע

אפיק כהן

חברים

טובי היה גאון כמשמחו. הוא ידע הכל והבין הכל, לא היה צורך
לפסביר לו דבר פעמיים ... היה כיצ ונוח לשוחח איתו, הוא
הקשיב לכל דבר, ולכל אחד היה מתחבר, גם לאלו שלא כל אחד
היה מתחבר אליהם, הוא באמת היה אוזן קשבת לכל אחד, הוא
היה מאלו שלא פגע או ניסה לפגוע באף אחד בשום דבר שפיא,
היה אכפת לו מכולם .. כשהוא ננצל על משהו, היה מביע אותו
בצורה הטובה ביותר.

הוא רצה לדעת הכל, ושהכל הזה יהיה נכון ומדויק, לא הסתפק
בחצי תשובה, תמיד שאף לקבל את הכל המדויק. אריאל ז"ל היה
הכי חזק בכיתתו שלנו, ותמיד פתגמתי בו בכל זמן,
והיה במה !!!

הכל פעם שמישהו מהכיתה היה מסתבך עם אחרים, היה נוח
לפסותו מאחוריו, היה קשה לפגוע בו, באמת קשה. נדיר למצוא
נער בגילו כהוה. אהבנו במיוחד לשחק טניס בכל הצמנות.

לא היה ניתן להתווכח איתו. הוא תמיד פשיט את כל שרצה בכל
דבר שפיא, והוא ידע לגנון ולפזיז. יש לי בראש מלא תמונות
וחוויות יחד, אני באמת אוהב אותו !! מכל הלב. ואני בטוח שלא
היה אחד שהכירו ולא אהב אותו, לא היה קשה לאהוב אותו.

חבר שמתגעגע

רפי נעמן

תבנית



רציתי לספר חוויה משותפת

שפייתת לי ואריאל :

ביום הולדת צו שלי, בתקופה שפייתי באה פרבה אסניץ, אני ואריאל
פיינו מאוז בקשר, ופיה אנו כיץ אצבר ביחד, הסתדרנו מאוז...

אריאל התקשר אלי ואמר לי: "תתארגני ונלך עכשיו בספונטניות אבאולין
על חשבונך, זו המתנה שאני רוצה לתת לך ליומולדת, כי גם אמרת שלא יצא
לך ללכת אבאולין עד עכשיו, ואני אלוץ אותך לשחק".

אני חולה על זה ! אמא שלי ישר הסכימה לי ללכת, היא אמרה שהוא אחד
שישר רואים אותו וסומכים עליו בעיניים עצומות, ושהוא נראה אדם
אחראי.

בקיזור, אריאל כבר הפך שעות של אוטובוסים הלך וחזור ונסענו,
ומפקינון אביץ הלכנו הרגל, הוא אמר שיפיה זמן אצבר ככה, ולהעביר את
הזמן בכיץ...

היה ממש נחמד שם, הוא לימד אותי איך משחקים, ישבנו לאכול ולשתות,
וכמובן שהוא הזמין הכל על חשבונך, פרי הוא אמר שזאת המתנה שלו
בשבילי...

ואח"כ באוטובוס חזר לבית, הוא הפריח אותי לשמוע כל הצדק את
המוסיקה הלוועצית הזאת שהוא אהב, היה ממש כיץ !

אני לא אשכח את היום הזה, זו פייתת מחווה מאוז מיוחדת
ונפיבה מציבז...

אריאל תמיד חשב על כולם ורצה לשמח את כולם !

-שחר לוי-

תחילים

אריאל

כל כך קל יהיה לכתוב חוויה שעברנו ביחד

כי עברנו ביחד האון...

כל כך קשה לכתוב, כשזה עליך

טוב הלא והחכמה השמחה

הכל היה כל כך שונה איתך

כואב כל פעם להגיד דברים לעילוי נשמתך

כי הפגשנו והכאב רופפים ורועים רק אותך

אריאל מלאך שלי פתאום הלכת לעולמך

מלאך מאז אותו משחק כב קראתי לך

אריאל אני מתגעגע

אבל כבר לא בוכה

מפחדת לשכוח מה זה להיות איתך

טיולים ביחד וכל מיני יציאות

היו אצלנו כמו דבר רגיל

שמארגנים בלי שום בעיות

ופתאום אריאל נהיית חסר

ועליך כל פעם מישפו מתחיל לזכור

הבטחנו ואנחנו מקיימים

שאותך אריאל לא נשכח לעולמים...



יערה אביטן



"הוי אריאל אריאל" (ישעיה כ"ט, א')

אריאל...

למרות שעברה כבר שנה וחצי ציין קשה לזכר עליך בלשון
עבר, תמיד קשה להיזכר שאתה כבר לא איתנו... תמיד אני
חושבת אם היית עכשיו איתך היית מביא לזכרים מסוימים,
ומה היית אומר... אני מתגעגעת לעצות שלך...

קשה לסכם בכמה שורות חיים של אדם...

לפני כמה חודשים סבתא שלי נפטרה, אחרי פולמוס אלא שלק
פוציאה מפכים תמונה שלק ואמרה: "אלוקים נתן לי מלאך
במתנה... עכשיו המלאך הזה למעלה".

היתה בק מידת החסד... חסד אמיתי ללא תמורה, הפצרה
שלך לכולם... תמיד היית אומר לי שאתה שונא אנשים עצובים,
ושאתה לא אוהב שלאחרים יש בעיות, ותמיד ניסית לעזור
לרוב לפתור אותן...

זה מה שעשה אותך מיוחד....

ותודה שתמיד היית שם...

מעין

" דבש בכל דבש , כל יום אני מסקר את עצמי מחדש "

כל יום אני מנסה ללא הצלחה אסקר לעצמי שהיום אני אתגבר על
החוסר, על הפגזות, על הציכרונות שהטבעת בי...

אני זוכר איך היינו בולכים לבית יחד עם נגן המוסיקה הנצחי שלך על
האופניים, אופן אחת שלך ואופן אחת שלי, שומעים שירים מכל
הסוגים והמינים, ואתה מתרגש לי בהנחת רוח את המילים מאנאלית
לא מובנת לעברית הקולחת והמצחיקה שלך.

אני מתגעגע לסיכומי היום שהיננו מצבירים, ביחד עם הפערות על כל
דבר ועניין, בדרכי הארוכה הביתה.

אריאל, היית בשבילי מקור נחמה וצינור בימים קשים, ושותף מלא
לשמחתי בימים שמחים, השיחות והתמיכה שלך יחסרו לי ...

לא משנה כמה אני אסקר לעצמי,

החיים אף פעם לא יפיו אותו דבר באמצע....

אופה מתגעגע ולא שוכח...

מתניה חזב



חברים



אריאל ...

לעולם לא אשכח אותך !!

איך שהצחקת אותי תמיד והיית שם בשבילי,
אח שלי הקטן ... אילו ידעת עד כמה אתה יקר לי,
אם היתה לי ההצמנות, הייתי אוארת לך את זה
כל ערב לפני השינה,
אבל זה כבר מאוחר

אופהת תמיד



צבירי פריצה אלא שם...

שנה כבר עברה,
שנה של עצמי גברו
על פני לא רואים
אק בוכה עזיק מהפנים.
כותבת לך ודרוני נחנה,
שעור שנייה אני אצחק
מנסה לכתוב לך מילים
לפריצה

אק זה קשה כמו סכין
חדה

לא נותר לי אלא מחק
לחיפוש,
ועלי לנסות טיפה להתגבר
למרות כל הקושי והכאב

בשמים מתבוננת,
צמותך מצמינות.
הכל נראה כמו חלום
כאילו מחר תבוא ותגיד שלום.
מנסה לעכל את מה שהתרחש
את הצברים הכואבים,
שבוטחים כמו אש.
שורפים אותי הפנים
ויוצאת שלא אראה את הפנים,

פנים שלק אריאל,
פנים שעכשיו שמורים לאל.
הקברק צדיין לא בקרתי,
בתירוצים שלמדתי
אהל פאמת די פחדתי
פחדתי שזה יהיה מציאותי
ואבד שלעולם
לא אראה אותך לצידי.

"זה הכל בשבילך"

ביצוע: דני סנדרסון.

מילים ולחן: דני סנדרסון.

זה הכל בשבילך,
הביטי לשקיעה,
עדיין לא עבר זמנה.
הכוכבים זורחים
חינם כל השנה.

לאן הברווזים
עפים כשהאגם קפוא?
כל יום קורים ניסים
גם לנו עוד יקרו
והכול בשבילך...

הו דון קישוט
אל תהיה כל כך תמים,
בעולם ילד
אין מקום לסתם חולמים.
הו דון קישוט
תתעורר למעני,
כך או כך תישאר
האביר שלי.

אמצא לי עבודה,
אלך לעבוד בבית מלון.
עם כסף שאחסון
אבנה לנו ארמון,
זה הכול בשבילך...

הו דון קישוט...

באדיבות דני סנדרסון ומודים לו.

טקס הכנסת ספר תורה

(ע"פ הרמב"ם ופסא"ל ופירוש סו"פ ח"י"ד)



י"תנו כבוד לתורה ותנו לראשה עטרה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך זכ"אם לא עמר ובמושב לז"ם לא ישב

התורה ותנו כבוד לתורה

שם עולם אתן לו אשר לא יכרת. (ויטענוד ט. ה.)

בתוכנית

16:30	חתכנסות בבית משפ' טובי רח' ברית כחונה 626/2 נתיבות
17:00	כתיבת האותיות ותפירת היריעות האחרונות
18:00	תפילת מנחה
19:00	יציאת התהלוכה לבית חכנסת "זרע יעקב" רח' אבוחצירא פינת רח' אלנסקה 1
20:00	דברי תורה, תפילת ערבית וסעודת מצוה במתחם בית חכנסת

נשמח לראותכם משתתפים פאחות התורה

בברכת התורה

רפאל ויונה טרבי הי"ו
והמשפחה

עושהו שלמחו בשמחות

כס"ד

"ונתתי להם בביתי יד ושם טוב מבנים ומבנות

בשבח והד"ה לבורא עולם הנכם מחמנים

לטקס הכנסת ספר תורה

לעילוי נשמת

אריאל טובי ז"ל

שיתקיים איה ביום שני כ"ח אייר תשס"ח
(2.6.08 למנינם)



במעמד:

רבנים ואישי ציבור

לעילוי נשמת
אריאל טובי ז"ל



ראשית אציין, כי בשמו של הנער, כשאחד מכינויי הקב"ה פותח את שמו וגם סוגר, רמוזים שמות הוריו יב"א ושמו ז"ל :

א - ר פאל י ונה א ריא ל

כמו-כן גם כותב ספר התורה : **א - ר בי י הודה א טיאס ל**

היטיבו להגות, וגם להוציא לפועל, הורי הנער, בהנציחם את הבן, כיאה לדמותו ולאורה חיו (גם אם היו קצרים לדאבוננו), שהיו חיי תורה, מצוות וגמילות חסדים. ראשית, זכו בהוצאת ספר דרשות לפרשות השבוע, ע"י ידיד המשפחה ר' יעקב מרגי, שהיה גם סגדקו של אריאל ז"ל.

ביום ירושלים כ"ח באייר תשס"ח: "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" (ישעיה פרק ב' פסוק ג', מיכה פרק ד' פסוק ב'), כשחג השבועות חג מתן תורה מתדפק בשער, (כהמלצת חז"ל, להכניס ספר תורה בסמוך לחג השבועות) זכו ההורים וזיכו את הרבים, בהכנסת ספר תורה מפואר ביריעותיו ובאותיותיו המאירות עיניים, בתוך תיק עץ עטוף בפרוכת מעוטרת מצופה, ומהודר בכתר תורה ורימונים, כולו הוד והדר.

כמקובל, התחלת המעמד בבית המשפחה, את הבאים מי מקרוב ומי מרחוק, קידם כיבוד עשיר מאוד, מגוון, טרי וערוך בכמות ובטוב טעם. כמו כן שתייה קרה לסוגיה, בכך קיימו ההורים את דברי התנא רבי אלעזר בן עזריה שאמר: " אם אין קמח אין תורה " (פרקי אבות פרק ג' משנה יז').



כותב ספר התורה, הרב יהודה אטיאס שליט"א סופר סת"ם, (ולא סתם סופר) הופיע בראשית הטקס, חיבר בגיד את הספר ל" עץ החיים ", וממנו אל תוך התיק המפואר והממצה בחיצוניותו את העלאת זיכרון של הדמויות, נפטרי המשפחות טובי ונהרי (משפחת האם יונה). כמו כן, הונצחו בו בכתב תם ביותר (מושלם), צאצאי שתי המשפחות : ילדי המשפחה וכלותיהם, סבתות, אחים, אחיות ודודים, בגדר: " ואתם הדבקים בה' אלוקיכם (בספר תורת חיים), חיים כולכם היום : " (דברים פרק ד' פסוק ד').

כמו שזכו ההורים לקיים את המצווה הראשונה שבתרי"ג מצות, כן זכו וסגרו מעגל, וקיימו את המצווה האחרונה, האומרת: " ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם, למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל ": (פרק א-ל פסוק יט', ר"ת יונה טובי). כדרכם בקודש של ההורים להיותם מתוכננים ומוכנים לכל שינוי, החל סיום כתיבת האותיות האחרונות בס"ת, כשהאבא רפאל מנצח על הסדר, כל משלים אות תרם לפי גדבת לבו, כשכל התרומות קודש להמשך הנצחת הבן.



עם סיום הכתיבה, שלכל אורכה לוותה בשירה ובנגינה ערבובת לאוזן, ובאווירת בית מלא אורה זו תורה, החל הציבור בתפילת מנחה. הבית התמלא עד אפס מקום ברבנים, משפחה, מכרים מי מקרוב ומי מרחוק, משפחות אשר ביקריהן הושתלו אברים מגופו של אריאל ז"ל, שעבאו על הפתח והחלונות, וגדשו את הרחבה מול בית ההורים.

יאמר לשבח ההורים, שגם את התהלכותם הם תכננו לפרטי פרטים: מתי, היכן תעבור, לאן תגיע ומתי תסתיים. לאחר תפילת מנחה, התלה תהלכות ספר התורה והוצאתו מהבית, בואכה בית הורי האבא רפאל לכבד את אמו אורידה (דיאמנטה), סבתו של המנוח אריאל ז"ל, וכן להעלות את זכרו של האב – הסב ר' מעתוק ע"ה.





לאחר אתנחתא קצרה המשיכה התהלוכה אל יעדה: " בית
הכנסת זרע יעקב ". לקראת הגעת ספר התורה אל יעדו,
יצאו לקראתו מספר ספרי תורה מוהיכל בית הכנסת, רבו
שהוסיף גיל והעציים את השמחה.





ברוב עם הדרת מלך הוכנס ספר התורה, עם שאר הספרים שיצאו לקראתו והונחו על הבימה העטורה ברוב פאר, בפרוכת מהודרת להנצחת הבן אריאל ז"ל. האב הודה בשם המשפחה במילים מאד נרגשות לכל הבאים לשמוח בשמחתה של תורה, ולזכרו של הבן אריאל טובי ז"ל.

ספרי התורה הוכנסו להיכל חדשים עם ישנים.





בית הכנסת

כיאה למעמד, נאמרו דברי תורה
ע"י ראש הישיבה, הרב עמוס מימון
שליט"א, הישיבה בה למד אריאל
ז"ל, כמו כן נשא דברים ר' יעקב
עבאן, בנו של המורא דאתרא ז"ל.
מיותר לציין שדברי התורה נסבו
סביב המעמד ומעניינא דיומא.



עם סיום דברי התורה וברכת המזון בסיום הסעודה, פנו כל הבאים איש איש לביתו לשלום, כשאינם מסתירים את רשמיהם מהטקס, שהתנהל בטוב טעם, וכיאה למעמד של הכנסת ספר התורה ע"ש הבן אריאל ז"ל.

"טוב שם משמן טוב .." (קהלת)

לע"נ בנו
אריאל טובי ז"ע
כ' אלול תשס"ז
ת.נ.צ.ב.ה.א.
הוקדש ע"י
רפאל ויונה טובי ה"ו
לחיי בניהם כלותיהם
וכל אשר להם
לבריאות איתנה
ברכה והצלחה
אביה

לחת

ביצוע: בועז שרעבי

מילים: חמוטל בן זאב

לחן: בועז שרעבי

לתת את הנשמה ואת הלב
לתת, לתת כשאתה אוהב
ואיך מוצאים את ההבדל
לחיות עם כל השינויים
לרקום איתה סיפור חיים
ולעבור ימים קשים
במצוקות וריגושים
תמיד לדעת לוותר
ואת הטעם לשמר
לתת את הנשמה...
לראות בתוך הנפילה
שיש מקום למחילה
תמיד אפשר שוב להתחיל
כמו יום חדש
כמו כרגיל
לתת את הנשמה...
לתת את הנשמה...
לתת את הנשמה...

באדיבות חמוטל בן זאב ומודים לה

הבעת תודה - לא רק מהלב

לפני שנה נפטר אריאל טובי • הוריו הכואבים החליטו שמותו לא יהיה לשווא, ותרתו את ריאתו למנשה חורש • אתמול נערך ביניהם מפגש מרגש בסורוקה • חורש: "נולדתי מחדש"



מימין: אריאל טובי, משמאל: המפגש בסורוקה, אתמול "חיי לא היו חיים", סיפר חורש על חורש וחורש



ד"ר גולן, מנעו בחינת

❖ "קיבלתי את החיים שלי מחדש בזכות תרומת הריאה", כך אמר אתמול מנשה חורש, בן 44 פגש ציונה, שעבר ניתוח להחלפת ריאה לפני כשנה.

אריאל טובי, צעיר מנחית, נפטר לפני שנה, חורש החליטו לחרום את איבריו ולהציל חיים.

אתמול בפגש חורש לראשונה עם הוריו של אריאל בבית החולים טויר קה כבאר שבע. המפגש התקיים ביום השנה למותו של טובי.

"חיי לא היו חיים", סיפר חורש. "איבדתי את ריאתי בתאונת עבודה, שאפתי חומר כימי, ולא יכולתי לחפ. קה הוריו של אריאל הצילו אותי, ועל כך אודה להם כל חיי".

"לא אשכח לעולם את גרימת הלכ של הוריי, שנועצו בריבים וחללי-סו לתרום את איברי בנם", אמר חורש.

תרומת האיברים. האב, רפאל טובי, סיפר שהחליט להקדיש את חייו לעידודם של אנשים רבים ככל האפשר לתרום איברים. גמילות חסדים מאין כמות, סיכם. goldi@marcellibaryom.co.il

פנתה להוריו של אריאל, יונה ורפאל טובי, בבקשה לתרום את איבריו של בנם. החברים פנו לרב מרדכי אליהו ולרב ר"ד מנחם הלפרין מבית החולים שערי צדק בירושלים, ולאחר שהורב ניס נזנו את הסכמתם, הם אישרו את

"לאחר התאונה, הסכמ של החל להירדד זה קרה לפני כארבע שנים, ומאז אני מתוור למחולל חמצן, שכד כותו אני חי. תרומת הריאה שקיבלתי היא בעיניי מעשה אצילי. מתאמת ההשתלות של בית החולים

המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה
Soroka university medical center



לכבוד
משפחת טובי

שידור
בריאאות כללית

המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה
SOROKA UNIVERSITY MEDICAL CENTER
Bldg. 8000-20 IL • 6150 151 ת.ד.

לשכת המנהל
טלפון: 08-6403408, 08-6403404, 08-6277364
פקס: 08-6403404

תאריך: 26/9/06
סרימנו: 6618-06

לכבוד
משפחת טובי

שלום רב,

ברצוני להודות לכם מעומק הלב על ההחלטה האצילית לערום, שתקבלה ברגעים הקשים והכואבים באובדן יקירכם אריאל י"ל. בטרומת קריות שהשתלו בתפלה לנשיה בת 17 ולגבר בן 54 נתתם אור הבהור להגלל שאור פיגמנט. אין מותנה גדולה כמתנת חיים, מי ייתן ומעשיכם יישמש מוסד ליקלול, וישלל תורשו עוד צער.

אמא קבלו את השתפנות ותחומיני מכנים, על אובדנכם הכבד עם טיורת יקירכם. ברצונו לתרום לכם מעומק הלב על ההחלטה האצילית שתקבלה ברגעים קשים וכואבים. אין מותנה גדולה כמתנת חיים. מי ייתן ומעשיכם יישמש מוסד לכולנו, וישלל תדעו עוד צער.

בברכה,
שרה רב
מתאמת השתלות

בברכה

שרה רב
מתאמת השתלות

ד"ר איתן חיים
מנהל המרכז הרפואי סורוקה

Israel Transplant
ADI

MINISTRY OF HEALTH

Noah Mazes et. al.

Tel: Adv 57442

Tel: 972-3-6957369, Fax: 972-3-6957344

ADI Tel: 1-800-609-610



המרכז הלאומי להשתלות
Israel Transplant

ד"ר אלקסנדרו: eddy@nevision.net.il
www.health.gov.il/transplant
בתל אביב: 03-6957344

המרכז הלאומי להשתלות
"אדי" ע"ש אהרן בן דודר ז"ל

משרד הבריאות

רח' ז'בוטינסקי 23

תל אביב 61412

טל: 03-6957344 פקס: 03-6957344

פאקס: 1-800-609-610

23.7.2007

לכבוד
משפחת טובי
ברית כהונה 626
נתיבות

משפחה יקרה,

אני מתכבדת להעביר אליכם מכתב תודה מאת חורש מנשה ומשפחתו.
חורש מנשה הינו מושגל הריאות מתרומתו של אריאל ז"ל.
מנשה ישמח מאוד באם תיצרו אותו קשר.
אני מחזקת את ידיכם על החלטתכם האנושית והאצילה ועל נדיבות לבכם.

בכבוד רב
תמר אשכנזי
מנהלת המרכז הלאומי להשתלות

הענק: שרה רוג
מתאמת השתלות ביח סורוקה

לכבוד
משפחת התורם

הנדון: הבעת תודה

אני חורש מנשה, מבקש בזאת להודות לכם מקרב לב על המעשה האצילי
שעשיתם ועם זאת להביע את השתתפותי בצערכם.

כמו כן, אשמח מאוד באם תירצו ליצור עימי קשר, הטלפונים שלי הינם:

טלפון נייד: 052-2226365
טלפון בבית: 08-9407735

בתודה ובהוקרה מקרב לב,

חורש מנשה ובני משפחתו

3.12.06

שנתקבלה ברישום הקשים הכובדים

ב 54 נחתם את הכתל להחלת מאור צדיקם.

נדר צדי

MINISTRY OF HEALTH

Prof. Mozes et al. 15
Tel-Aviv 67442
Tel: 972-3-6061705, Fax: 972-3-6657344
ADI Tel: 1-800-669-610



דואר אלקטרוני: eddy@mozes.health.gov.il
www.health.gov.il/transplant
כתובתנו באינטרנט:

ד. הלאומי להשתלות
ע"ש אהוד בן דוד ז"ל
ד. הבריאות
ח. מוסד 16
ב"ב 87442
03-8061704
03-8057344
1-800-669-610

25.11.2006

לכבוד
משפחת טובי
ברית כחונה 525/2
נתיבות

משפחת יקרה,

אני מתכבדת להעביר אליכם מכתב תודה מאת מייזב סרגיי.
סרגיי הינו מושל כליה+לבלב מותרותו של אריאל ז"ל.

אני מחזקת את ידיכם על החלטתכם האנושית והאצילה ועל נדיבות לבכם.

מכבוד רב

למשפחת היקרה שלום רב!

אני סרגיי פ"צ"ב, מן 93, (נשוא ס"ט ידנים. אני
בר חיפה.

אני נשמתך בצרכים עם מה שקרה במשפחתכם וכונה
למאד מאוד רבה עם זה שצרכים ע"י מאד והצרכים
את ח"י.

אני אף סטט לא אשכח מה שטעיתם ע"י ואכזר
אתכם תמיד.

אישתי וילדי מודים לכם מאד עם זה שתארכו
ונתתם חיי"ם ע"י ואם ע"י שמועצת איתו כ"כ.

בכבוד רב

תודה רבה

למשפחת פ"צ"ב

הענק: שרה רגב -
מתאמת השתלות בייח סורוקין

ת טובי

ז. רב,

א. קבלו את השתנותנו ותחזיטנו הכנים.
דעונו להודות לכם מעומק הלב על ההחל
און מתנה גדולה כשתת החיים.
מי ייתן ומעשכם ישמש מופת לכולנו.

ד"ר איתן ח
מנהל המרכז הר

נֵר ה' נְשִׁימָת אָדָם

מנווזה נכונה בישיבה עליונה, תזות כנפי השכינה, במעלות קדושים
וטהורים, כוזהר הרקיע מאירים ומוזהרים, וזיכוי עצמים וכפרת אשמים,
והרוזקת פשע והקרבת ישע וזמלה וזנינה מלפני צור שוכן מעונה, וזולקא
טבא לזוי העולם הבא, שם תהא מנת ומוזיצת נר"ג של הבחור אשר נקטף

בדמי ימיו והוא בן י"ז שנה בלבד

אֲרִיאֵל טוֹבִי בֵּר יוֹנָה

נלב"ע כ' אלול תשס"ו

מלך מלכי המלכים ברזומיו ירוזם עליו, ויזוס ויזמול עליו, יסתירהו בצל כנפיו
ובסתר אוהלו, לזוזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ולקץ הימים יעמידהו, ומנוזל
עדניו ישקהו, ויצרור בצרור הזזים נשמתו וישים כבוד מנוחתו, ה' הוא נוזלתו
וילווה אליו השלום ועל משכבו יהא שלום, כדכתיב: "בוא שלום ינוחו על
משכבותם", הולך נכוזו הוא וכל בני ישראל השוכבים עימו בכלל הרזומים
והסליזות.

אכ"ר.

אריאל
אריאל



ס"ב
יקירנו

אריאל 16 י"ז

בן יונה ורסאל

אריאל מחמדינו צעיר הבנים
רך בשנים נחסז שליחותו להשלים
ילד מלאך לשורר הלך בגן עדנים
אל מלא רחמים ישלח נחמה להורים
לא ירא מלהתהלך בארצות החיים

טהור עיניים עלה לשכון בין מלאכים
וכל העדה תקונן בבכי תמרורים
בחיו ובמותו הקדיש עצמו
לגמילות חסדים
לווהו חסדיו כקהל עדת קדושים

נלב"ע בטרם עת

כ' אלול תשס"ו

בגיל י"ז שנים

ת . נ . צ . ב . ה . א .

זר ה' נשמות אדם מנוחות שאננות
לאיכרון עולם ולעילוי נשמות הנפטרות
מנוחה נכונה בישיבה עליונה שם תהא מנת ומחיצת
הרה"ג הרב רפאל כדיר צבאן זצוק"ל וזיע"א
חלי"ש ד' כסלו

ואשתו אשת חיל מי ימצא האשה הכשרה הצנועה והחסודה
מרת עוישה בת עזיה נלב"ע ה' אדר
רוח ה' תניחם בנן עדן וילווה אליהם השלום ועל משכבם יהא שלום.
בדברתי: "יבוא שלום ינוחו על משכבותם", הם וכל נפטר ישראל
השובבים עימחם בכלל הרהמים והסליחות, אכ"ר.



אל מלא רחמים הושב בפרוסים הוא יתמלא ברחמים על נרנח"י עמו בית ישראל ובכללם הוא יתמלא על
נר"ן של בני יקירי אריאל טובי בר יונה נלב"ע כ' אלול.
נר"ן של אבי מורי מעסוק טובי בר סעדה נלב"ע כ"ו במר-חשוון.
ונר"ן של סבי פראזי טובי בר עזיה נלב"ע י"ג במר-חשוון ואשתו מרת סעדה בת מדירשה שנלב"ע כ' אלול.
ונר"ן של סב אבי מעסוק טובי בר תראכי נלב"ע ט"ו במר-חשוון ואשתו עזיה בת סעיתקה שנלב"ע ו' סיוון.
ונר"ן של אחי אשר טובי בר דיאמנטה נלב"ע כ"א אייר.
ונר"ן של סבי מצד אימי פרצ'ון פיש בר מאשה נלב"ע כ"ד ניסן ואשתו אסתר בת רויחלה שנלב"ע כ"ג תשרי.
ונר"ן של סב אימי שמעון ביתאן בר רויחלה נלב"ע י"א במר-חשוון ואשתו רויחלה בת יעקוה שנלב"ע י"א תשרי.
ונר"ן של דודתי מצד אימי חביבה בת אסתר לבית פיש נלב"ע י"ח כסלו בקיצור שנים.
ונר"ן של דודתי מצד אימי כמונה בת אסתר לבית פיש נלב"ע מוצאי כיפור ובעלה כסס פיש בר מאשה נלב"ע כ"ג סבת.
ונר"ן של דודי מצד אימי יעקב פיש בר אסתר נלב"ע ז' תמוז.
ונר"ן של דודי מצד אימי כדורה משה חי פיש בר אסתר נלב"ע ט"ו אלול.
ונר"ן של דודי מצד אימי אברהם פיש בר אסתר נלב"ע כ"ז ניסן ונשותיו שמה בת אורידה שנלב"ע י"א אלול,
ועליה בת כמשה שנלב"ע ר"ח אדר, ומל (זרימנא) בת תיתא שנלב"ע י"א סבת.
ונר"ן דודי מצד אבי כמסס טובי סבג בר סעדה נלב"ע כ"ד שבט.
ונר"ן של דודתי מצד אבי כנפטה (הפצית) בת סעדה נלב"ע ער"ח מר-חשוון ובעלה וציף עטון בר אורידה.
ונר"ן חמי רבי חיים אהרון לוי נהרי בר סעידה נלב"ע כ"ז שבט.
ונר"ן סבתה של אשתי מרת יהודית בת שרה שנלב"ע כ"ז תשרי.

רוח ה' תניחם בנן עדן ועל משכבם יהיה שלום

ויצורו בצרור הזוהים את נשמותם אכ"ר.

רפאל טובי

ברכה לראש משביר

לידינו הנכבד והנעלה, לשם טוב ולתהילה, דודף צדקה וחסד,

אוהב התורה ולומדיה

מר אליוט טננבאום ורעייתו דבי

לחיי בניו ובנותיו ולחיי כל משפחתו, מלך מלכי המלכים ברחמינו ישמרם ויחיים, מכל צרה
ונזק יצילם, וימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, והצלחה מרובה בגשמי וברוחני,
ויהא ביתם מלא שמחה ואורה עושר וכבוד,

אורך ימים ושנות חיים וכל טוב סלה.



נר ה' נשמת אדם מנוחות שאננות

לזיכרון עולם ולעילוי נשמת

האישה הכשרה **מרי גרינברג** בת שירלי נלב"ע יט' תמוז תשס"ו

רוח ה' תניחנה בגן עדן וילווה אליה השלום

ועל משכבה יהיה שלום

אכ"ר.